

புலம் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்
செய்ஞ்சொருள் காண்ப துறவு – காலாண்டிதழ்

Vol.4: Issue – 4 October – 2023

ISSN:2583-0139

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ச.துங்கமணி

முனைவர் இரா.கோகுல்

PULAM: INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES

To Discern the Truth is Wisdom – Quarterly Journal

புலம் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

செயல்பொருள் காண்ப தருது – காலாண்டிதழ்

PULAM: INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY

To Discern the Truth is Wisdom– Quarterly Journal

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ச.தங்கமணி

Editor-in-Chief

Dr S.Thangamani

இணைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் இரா.கோகுல்

Associate –Editor

Dr R Gokul

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் மனோன்மணி தேவி

முனைவர் ஜா.அமிர்தலெனின்

முனைவர் ச.கோபிநாத்

முனைவர் ஆ.முத்தையன்

முனைவர் ரா.பிரேம் குமார்

முனைவர் க.வெள்ளியங்கிரி

முனைவர் சா.யமுனாதேவி

நிறுவனர்

முனைவர் ம.சிவயாலன்

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்,

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

641006

செவ்வப் பதிப்பகம்

விழுப்புரம் – 605755

editor@pulamejournal.com

editor@masivanpathippagam.com

pulamejournal@gmail.com

+919486069548

உள்ளடக்கம்

- 1 பாரதியாரின் தமிழ் நாட்டுப் பயணங்கள் / Bharatiyar's Travels in Tamilnadu
முனைவர் பா. பாரதி / Dr. B. Bharathi (1-6)
- 2 ஆற்றுப்படையும் தமிழ்ச் சமூகமும் / Aatruppadaai and Tamil Society
முனைவர் மணிகண்டன். ப / Dr Manikandan P (7-14)
- 3 பெரியபுராணம் மற்றும் புலவர் புராணம் திருநாவுக்கரசர் வரலாறு ஒப்பீடு / A comparison of the history of Tirunavukarasar in Periyapurana and Pulavar Puranam
பிரவீன் குமார் ம / Praveen Kumar M (15-25)
- 4 புறநானூற்று ஆற்றுப்படைத் துறையிலமைந்த பாடல்களில் மனிதம் / Humane in the Aatruppadaai Songs of Purananooru
முனைவர் தே. இராணி எலிசபெத் / Dr D. Rani Elizabeth (26-42)
- 5 அம்பை சிறுகதைகளில் பயணப் பதிவுகள் / Travel Documentation in the Short Stories of Ambai
வெ. சந்தியா / V. Sandhiya (43-48)
- 6 திருக்காளத்திக்குப் பயணித்த திருமுறை அருளாளர்கள் / The blessed ones who traveled to Thirukalathi
சு.விஜயகுமார் / S. Vijayakumar (49-54)

பாரதியாரின் தமிழ் நாட்டுப் பயணங்கள்

Bharatiyar's Travels in Tamilnadu

முனைவர் பா. பாரதி, இணைப் பேராசிரியர், ஆங்கிலத் துறை, பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல்

கல்லூரி, கோயமுத்தூர்.

Dr B. Bharathi, Asso. Prof, Department of English, PSG Colleg of Arts and Science, Coimbatore.

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7655-2596>

DOI : 10.5281/zenodo. 10544476

Abstract

Bharathiyar was a Tamil poet, journalist, social reformer and Travel writer. He was a pioneer of modern Tamil poetry and is considered one of the greatest Tamil literary figures of all time. He is popularly known as "Bharathi/ Bharathiyaar," and also by the other title "Mahakavi Bharathi" ("the great poet Bharathi"). His numerous works included Paappa Pattu and Kannan Pattu. He has published his travel experience in a non fiction titled 'Engal 'Congress Yaththirai' Erodu Yaththirai and papanasam. This article focusus on the various subtle nuances of bharathiar Yatra, Tamilnadu tours, trails and travelogue in his work.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் உரைநடையை வளம் பெறச்செய்தவர்களில் சுப்ரமணிய பாரதியார் குறிப்பிடத்தக்கவர். பாரதியார், கவிஞர் என்பதைக் கடந்து உரைநடை இலக்கியத்திலும் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். பாரதியின் உரைநடையில் அடிப்படைக் கருத்துடன் அங்கதமும் இழைந்தோடும். எளிய மக்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரங்களும், தேச விடுதலையும், தமிழ், மீதான காதலும் எளிமையாகவும் இயல்பாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும். பாரதியாரின் உரைநடை இலக்கிய வகைகளில் ஒன்றான பயண இலக்கியத்தை அவரது சமகாலப் படைப்பாளிகளை விட சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார். தமது ஈரோட்டுப் பயண அனுபவங்களை 'என் ஈரோட்டு யாத்திரை' என்ற பெயரிலும் பாபநாசம் சென்று வந்த தனது

பயண அனுபவங்களை பாபநாசம் என்ற தலைப்பிலும் சுதேசமித்திரன் இதழில் கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளார்.

Keywords : பயணம், பயணப்பதிவுகள், பாரதியார், யாத்திரை. Travel, Bharathiyar, Yaththirai, Payanap pathivugal

முன்னுரை

தமிழ் மொழி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முந்தைய பழைமையான இலக்கண, இலக்கியச் செல்வங்களை உடையது. இலக்கண நூலான, தொல்காப்பியத்தில் உரைநடையைப் பற்றிய விதிகள் ஆங்காங்கு இடம் பெற்றுள்ளன. உரைநடை என்ற இலக்கிய வகைமை சிலம்பில் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாக இடம்பெற்றுள்ளது. பக்தி இலக்கியத்திலும் உரைநடை இலக்கியச் செல்வாக்கு தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. கல்வெட்டுக்களில் உரைநடை பெருமளவில் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், பண்டைய உரையாசிரியர்கள் வாய்மொழி வழக்கை உரைநடை இலக்கியத்துக்குள் நுழைக்காமல் தனித்து வைத்திருந்தனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆங்கில மொழியிலுள்ள நல்ல உரை நடை இலக்கியங்களையும், அறிவியல் நூல்களையும் மக்கள் கற்கத் துவங்கினர். இவ்வாறு கற்றுக் கொண்டது, தமிழ் உரைநடை வளர உதவியது. இத்தகைய உரைநடைக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்கள் பலர். இவர்களின் ஆங்கில அறிவும், ஆங்கில உரைநடை வன்மையும் தமிழ் உரைநடையை வளம் பெறச் செய்தன.

துவக்ககால வெளிநாட்டுப் பயணஇலக்கியப் படைப்பாளர்கள் பெரும்பாலானோர் ஐரோப்பிய யாத்திரை அல்லது இங்கிலாந்து யாத்திரை என்ற பெயரிலேயே தமது பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். உள்நாட்டுப் பயணிகள் பெரும்பாலும் சமயப்பயணமாக காசி, பத்ரிநாத், கேதார்நாத் பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். பயணஇலக்கியத்தின் இத்தகைய பொதுமைப் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாரதியாரின் பயண இலக்கியங்களை மதிப்பீடு செய்யும் போது, மேலும் பல தெளிவுகளை அடையலாம்.

பயண இலக்கியம் - அகராதிகளின் விளக்கம்

பயணம் என்பதற்கு மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி புறப்பாடு, வெளியீடு, பிரயாணம் என்று விளக்கம் தருகிறது. தமிழ் லெக்ஸிகன் பயணம் என்பதற்குப் பிரயாணம் என்று

பொருள் தருகிறது. க்ரியாவின் தமிழ் அகராதி இருக்கும் ஊர், நகரம் முதலியவற்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்குச் செல்லும் பயணம் என்று விளக்கம் தருகிறது. பயணம் மேற்கொண்டவர் தமது பயணத்தைப் பற்றி எழுதுவதே பயண இலக்கியம் என்று நவீனப் பயண இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் வரையறை செய்கின்றனர். பயண இலக்கியம் என்பது பயணம் தொடர்பான பேச்சு, கட்டுரை, கவிதை, அல்லது திரைப்படம் என வரையறை செய்யலாம்.

ஈரோடு யாத்திரை

பாரதியார் ஈரோடுக்குச் சென்ற தனது பயண அனுபவங்களை சுருக்கமான செய்திகளுடன் பதிவு செய்துள்ளார். இதில் பயண இடங்களுக்கிடையிலான தூரம், வழிகளின் இயல்பு, வழியில் காணும் இடங்கள், அந்தந்த ஊரில் வசிக்கும் மக்கள், மக்களின் பழகும் இயல்பு, மொழி ஆகியவற்றைச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இதனை, **ஈரோட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன் . அது கொங்கு நாடு. அனால் அதற்கும் தென் பாண்டி நாட்டுக்கும் யாதொரு வேற்றுமையும் தென்படவில்லை. கட்டை வண்டி ஒன்று கிடைத்தது. கட்டை வண்டியில் ஒரு மனிதன் நிமிர்ந்து உட்கார இடமில்லை. ஒன்றரை அடி நீளம். மாடு ஒரு சிறு பூனைக் குட்டி போன்று இருந்தது. நான் ஒன்று. வண்டிக்குடையவன் இரண்டு. அவனுக்குக் கீழே கூலிக்கு வண்டி ஓட்டும் சிறுவன் ஒருவன். எங்கள் மூவரையும் மூன்று பர்வதங்களாக நினைத்து அந்த மாட்டுப் பூனை இழுத்துக் கொண்டு போயிற்று. அரை மைல் தூரத்தில் உள்ள கருங்கல் பாளையத்தில் எனக்கு வேலை. அங்கு ஒரு சிநேகிதருடைய அழைப்பிற்கிணங்கிச் சென்றிருந்தேன். ஏறக்குறைய இரண்டு மணி நேரத்திற்குள்ளே கருங்கல் பாளையம் என்ற கிராமத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். அந்தக் கிராமத்தில் ஆண் மக்கள் அனைவரும் மஹா பக்திமார்கள். புத்திக் கூர்மையிலும் சுறுசுறுப்பிலும் தேசாபிமானத்திலும் மிகவும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இவர்களுடன் ஸல்லாபம் எனக்கு எல்லா வகையிலும் இன்பமயமாக இருந்தது, (சி.சுப்ரமணிய பாரதி, சுதேசமித்திரன், 04-8-1921) என்று தான் சென்ற இடத்தைப் பற்றிய செய்திகளைப் புள்ளி விபரத்துடன் விளக்குகிறார்.**

பாபநாசம்

பாபநாசத்திலே அமைந்துள்ள நதியில் நீராடிய அனுபவத்தையும் நீரிலுள்ள மீன்களையும் நதி நீரின் சுவையையும் அங்குள்ள குரங்குகளையும் பாரதியார் அழகாகக் காட்சிப் படுத்துகிறார். இதனை, **இந்த ஜலத்தில் ஸ்நான பானங்கள் செய்வதெனினும்**

எல்லாவித நோய்களும் நீங்கிப் போய்விடுமென்று சொல்கிறார்கள். பாபநாசத்து மீன்களைப் போலவே அவ்விடத்துக் குரங்குகளும் கீர்த்தியுடையன. எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக அவை யாத்திரைக்கு வரும் மனிதர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகி வருவதால், தாமும் இயன்றவரை மனித நாகரிகத்துடன் ஒத்த நடைகள் பெற்றிருக்கின்றன. (சி. சுப்ரமணிய பாரதி, சுதேசமித்திரன், 02 -01-1919 – 18-1-1919.) என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம்.

மேற்கண்ட கட்டுரையின் தொடர்ச்சியாக பாரதியார் பாபநாசத்தில் இருக்கும் பொது கவனித்ததை நேரடி வருணனை போல அழகாக வருணித்துள்ளார். அதிலும் குரங்குகளின் சேட்டையை பாரதியார் வருணித்த முறையில் அவருடைய பயண இலக்கியப் பதிவு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இதனை, சில குழந்தைகளின் கையில் தின்பண்டமிருப்பதைக் கண்டால் குரங்குகள் அதி ஸுலபமாகத் தட்டிக்கொண்டு போய்விடும். பெரியோர் வைத்திருக்கும் பண்டங்களையும் அவர்கள் சற்றே கவனக் குறைவாக இருக்கக் கண்டால் அகி குரங்குகள் பறித்துக்கொண்டு போகும். துணி மணி, செருப்பு கையில் அகப்படக் கூடியதையெல்லாம் ஆட்காவல் இல்லா விட்டால் திருடிக்கொண்டு போய்விடும். நான் ஒரு சிறு கூடையில் இரண்டணாவுக்குப் பொரியும், கடலையும், மிட்டாயும் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பாபநாசத்துக் கோயிலேதிரே ஒரு மரத்தடிக்குப் போய், அங்குக் கூடியிருந்த சில குரங்குகளின் முன்னே பொரி, கடலை முதலியவற்றை ஒவ்வொரு தானியமாக எடுத்து வீசினேன். (சி. சுப்ரமணிய பாரதி, சுதேசமித்திரன், 02 - 01 - 1919 – 18-01 - 1919) என்ற உரையின் மூலம் அறியலாம்.

புனைவு மொழி

ஒவ்வொரு படைப்பிலக்கியத்திற்கும் தனித்த மொழிநடை உண்டு. அது பெரும்பாலும் புனைவு மொழியாக அமையலாம். இவற்றுள், உரைநடை இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான பயண இலக்கியத்திற்குத் தனித்த புனைவு மொழிநடை உண்டு. காலந்தோறும் மாறி வந்த இப்புனைவு மொழியை, நடைக் கட்டமைப்பை மாற்றி அமைத்ததில் பாரதியாருக்குப் பெரும் பங்குள்ளது. இதற்கு பாரதியாரின் சொல்லாட்சியும் நடைக் கட்டமைப்பும் ஆங்கில நூலறிவும் ஆங்கிலப் புலமையும் காரணமாக அமைகின்றன. பிற்காலத்தில் பயண இலக்கியம் படைத்த பெரும்பாலான படைப்பாளர்களில் பாரதியாரின் தாக்கம் மிகுந்துள்ளது.

தொகுப்புரை

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்ட பேருந்து, புகைவண்டி போன்ற வாகனங்களால் மக்களின் பயணம் எளிதானது. மக்கள் அதிகமாகப் பயணிக்கத் துவங்கினர். ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்பு ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சியும், மக்களின் வாசிப்பு ஆர்வமும், நவீன அச்சு இயந்திரங்களின் பெருக்கமும் அனைத்து மொழி இலக்கியங்களையும் வளர்த்தது. இக்காலத்தில் குறிப்பாக உரைநடை இலக்கியம் நன்கு வளரத் துவங்கியது. புதிய பகுதிகளைக் காண வேண்டும் என்ற ஆர்வம் பயணஇலக்கியங்களைத் தனி இலக்கிய வகையாக உருவாக்கியது. இக்கால கட்டத்தில் வெளியான பெரும்பாலான பயண இலக்கிய நூல்கள் யாத்திரை நூல்களாகவே உள்ளன. இந்நூல்களின் மொழிநடை சமஸ்கிருத மொழி கலந்தும், வருணனை மிகுந்த புனைவு மொழியிலும் உள்ளது. பாரதியார் தனது தனிப்பட்ட படைப்பாளுமையினாலும், ஆங்கில இலக்கிய அறிவினாலும் தேர்ந்த உரைநடைப் படைப்பாளராக தன்னை முன்னிறுத்துகிறார். தன்னுடைய பயண இலக்கியப் படைப்புகளில் செல்லும் வழி பற்றிய வருணனைகளிலும், கால அளவு, செல்லும் தூரம் பற்றிய குறிப்புகளிலும், உணவுமுறை, மக்களின் பழக்க வழக்கப் பதிவுகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுவதில் பாரதியார் பயண இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராக மிளர்கிறார். பாரதியாரை அடியொற்றியே பிற்கால பயண இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் தங்களது படைப்புகளைப் படைத்துள்ளனர்.

பார்வை நூல்கள்

1. ஞானபுஷ்பம், இரா. (1990), தமிழில் பயண இலக்கியம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை.
2. பாரதியார் (2022), பாரதியார் கட்டுரைகள், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
3. மோகனா, இரா. (2006) பயண இலக்கியம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

References

1. Gnanapushpam, R.(1990), Tamilil payana ilakkiyam, Ainthinai Pathippagam, Chennai.
2. Bharathiyar, (2022), Bharathiyar katturaikal, Poompukar Pathippagam, Chennai.

3. Mohana, R(2006), Payana ilakkiyam, Meyyappan Pathippagam, Chidambaram.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பாரதி பா “ பாரதியாரின் தமிழ் நாட்டுப் பயணங்கள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல்

ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 1, சனவரி 2024, பக். 1-6

Cite this Article in English

Bharathi. B “ Bharatiyar's Travels in Tamilnadu” Pulam: International Journal of

Tamilology Studies, Vol.4 Issue 1, January 2024, pp. 1-6

ஆற்றுப்படையும் தமிழ்ச் சமூகமும்

Aatruppadai and Tamil Society

முனைவர் ப.மணிகண்டன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ் ராஜலட்சுமி கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை – 641 049.

Dr P. Manikandan, Assistant Professor, Tamil Department, SNS Rajalakshmi College of Arts and Science. Coimbatore – 641 049.

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7958-6759>

DOI : 10.5281/zenodo.10544610

Abstract

Tamil literatures are the historical repository of the lifestyle of ancient Tamil people. In the world of Tamil literature, travel writing has been so popular that compilers of the day included them in their anthologies, Sangam poetry includes a genre known as Aatrupadai, songs in which the persona is a traveler from the past guiding a traveler in the present. He narrates his experience of meeting a benefactor in a foreign land and gives him and his companions many gifts. Five long Sangam poems use this literary technique, one about a pilgrimage to the Muruga temples in the hills, the rest glorifying the munificence of a chieftain. This article expounds the life of ancient Tamil through the Aatrupadai poems.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்கஇலக்கியம் பண்டைய தமிழரின் வாழ்வியலை எடுத்துக் கூறும் வரலாற்றுக் களஞ்சியம் ஆகும். பத்துப்பாட்டு நூல்களில் சரிபாதியாக அமைந்துள்ள ஆற்றுப்படை நூல்கள் ஆற்றுப்படுத்தல் – வழிப்படுத்தல் என்ற அடிப்படையைக் கொண்டது. அவை திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப் படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை) என்பன ஆகும். இவை கருத்திலும் அடியளவு எண்ணிக்கையிலும் சிறந்தும் மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 248 அடிகள் (பொருநராற்றுப்படை) குறைந்ததாகவும் 583 அடிகள் (மலைபடுகடாம்) மிகுந்ததாகவும் உள்ளன. இவ்வாற்றுப்படை நூல்கள் தமிழர் வாழ்வியலை அழகுற எடுத்தியம்புகின்றன.

Keywords : பயணப்பண்பாடு, பயண இலக்கியம், ஆற்றுப்படை, ஐந்திணை. Travel culture, Travel Literature, Aatruppadai, Ainthinai

முன்னுரை

சங்க இலக்கியப் பத்துப் பாட்டு நூல்களில் ஆற்றுப்படை நூல்கள் தனித்த இடம் பெறுவன ஆகும். ஆற்றுப்படை என்பது சங்க இலக்கியத்தின் பயண இலக்கியமோ என்னும் அளவிற்கு ஆற்றுப் படை நூல்களில் பயணக் கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆற்றுப்படை நூல்கள் பண்டைய தமிழர்தம் ஐந்திணை சார்ந்த பயண வாழ்வை எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைகிறது. வறுமையில் வாடும் கலைஞனின் அவல நிலையை போக்கும் வழியை மற்றொரு பரிசில் பெற்ற கலைஞன் கூறுவது போன்ற அமைப்பில் ஆற்றுப்படை நூல்கள் அமைந்துள்ளன. சங்க காலக் கலைஞர்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த செய்திகளை பயண இலக்கிய நோக்கில் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பயண இலக்கியம் வரையறை

ஆக்ஸ் போர்டு பேரகராதி பயண இலக்கியத்திற்கு, தாம் சென்று கண்ட இடங்களையும் அங்கு தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும் சிறந்த முறையில் ஒருவர் விளக்கி விரித்துரைப்பதே பயணஇலக்கியம் ஆகும் என்று விளக்கம் தருகிறது .பயண இலக்கியம் என்பது, ஒருவர் தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் அதனால் அடைந்த உள்ளுணர்வுகளையும் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள எழுதப்பட்டதே ஆகும். தமிழில் பயண இலக்கியம் பற்றி ஆய்வு செய்துள்ள இரா.ஞானபுஷ்பம் பயண இலக்கியம் என்பதற்கு, ஒரு புதிய இடத்தை அல்லது சில இடங்களைப் பற்றிய செய்திகளைப் பயணம் செய்தவரின் அனுபவத்தில் குழைத்து எடுத்துப் படிப்போருக்குச் சுவையும் எழுச்சியும் தரும் விதமாகச் சொல்லுவதே சிறந்த பயண இலக்கியம் (இரா.ஞானபுஷ்பம், தமிழில் பயண இலக்கியம், ப. 2) என்று வரையறை தருகிறார். மேற்கண்ட வரையறைகளோடு ஆற்றுப்படை நூல்களை ஆராயும் போது புதிய ஆய்வு முடிவு கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது.

ஆற்றுப்படை இலக்கியம்

தொல்காப்பியர் கூற்றின்படி ஆற்றுப்படை என்பது வறுமைச் சூழலில் உள்ள கலைஞர்களான கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் போன்றோரை வளம் பெற்ற மற்றொரு கலைஞர் தான் பெற்றது போன்றே வளமும் வாழ்வும் பெறும் வகையில் வள்ளல் ஒருவரிடம் செல்வதற்குத் துணை புரிவதே ஆகும். 'ஆறுதல் படுத்தல்' என்ற பொருள் கொள்ளுமாறும் 'ஆற்றுப்படை' என்ற சொல் அமைவதைக் காணலாம்.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்

சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்”

(தொல் – புறம் - 36)

திருமுருகாற்றுப்படை

உலக வாழ்வு துன்பத்தின் இருப்பிடம் ஆகும். அத்துன்பத்திலிருந்து மீள விரும்புவது அனைவரின் இயல்பாகும். மனிதனின் இந்த இயல்பை நன்கு உணர்ந்து அதற்கு ஆறுதலாகவும் தேறுதலாகவும் முருகனின் அருளாற்றலைப் பாடலாக அமைத்து மக்களை அவ்வழிக்கு மாற்றுவதாய் அமைகின்றது திருமுருகாற்றுப்படை. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனின் பெருமைகளே சிறப்பிடம் பெருகின்றன.

உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரி தரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கடன் டாங்கு

(நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை, 1 - 2)

முருகனின் அருளாற்றலைக் கூறும் புலவர் பணிவோர்க்கு அருளாளனாகவும் மற்றவர்களுக்குக் கூற்றுவனாகவும் அமைவான் என்கிறார்.

“உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடைய நோன்றாள்

செறுநர்த் தேய்ந்த செல்லுறழ் தடக்கை”

(நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை, 4 - 5)

மேலும் முருகனின் மறப்பண்பைக் கடுமை தோன்றக் கூறி மக்களை ஆற்றுப்படுத்துவதினை பல இடங்களில் காணலாம். முருகனின் பல்வேறு முகங்களின் வேறுபட்ட தொழிற் பண்புகளை விளக்கும் பொழுது

“ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினி தொழுகி

காதலின் உவந்து வரங்கொடுத் தன்றே ஒருமுகம்”

(நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை, 93-94)

எனவும்,

செறுநர்த் தேய்த்து செல்சம முருக்கிக்

கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட்டன்றே ஒருமுகம்”

(நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை, 99-100)

எனக் கூறுவதன் மூலம் முருகத் தத்துவத்தை விளக்குவதுடன் புலவர் மக்களை முருக வணக்கத்தில் ஈடுபடச் செய்கிறார். முருகனின் சிறப்புகளைக் கூறி மக்கள் அதனைப் பின்பற்றிப் பயனடைய வேண்டும் என்பது நோக்கம். எனவே

“இழுமென இழிதரும் அருவிப்

பழமுதிர்ச் சோலை மலைகிழ வோனே” (நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை, 316-317)

என்று அருவியின் செயலோடு ஆற்றுப்படை முடிகின்றது. உலக வாழ்வில் துன்பப்படும் மக்களுக்கு நல்வழியாய் ஓரளவு மன ஆறுதலாய் அமைகின்றது இவ்வாற்றுப்படை. பொருள் வேண்டி அமையும் பிற ஆற்றுப்படை நூல்களுக்கு முன்பு இறை அருள் வேண்டி நிற்கும் திருமுருகாற்றுப்படை முதல் நூலாக அமைந்து சிறப்பு.

பொருநராற்றுப்படை

பொருநராற்றுப்படையின் ஆசிரியர் முடத்தாமக் கண்ணியார். இந்நூல் சோழ மன்னன் கரிகால் பெருவளத்தானின் கொடை, படை, நாடு ஆகியவற்றின் சிறப்புகளை ஒரு பொருநன் மற்றொரு பொருநனிடம் விளக்குவதாய் அமைகின்றது. பொருநர் ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்கி இருக்காமல் நாடு நகரங்களுக்குச் சென்று தங்கள் கலைத் திறனைக் காட்டும் வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டவர்கள்.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அடையாளம் அகமும் புறமும் ஆகும். வீரத்தின் அடிப்படை புறமாகும். இருபெரும் வேந்தரை வெண்ணிக் களத்தில் வென்றதைப் புலவர் கூறுவதன் மூலம் கரிகாலனின் வீரத்தை உணரும் வரலாற்றுக் களஞ்சியமாக இந்நூல் அமைகின்றது. கரிகாலன் கொடுத்த கறியை வாய்க்குள்ளேயே வலமும் இடமுமாக மாற்றி ஆற வைத்து உண்டனர். கொல்லையை உழும் கொழு உழுது உழுது தேய்ந்ததைப் போல கரிகாலன் அருகிலிருந்து உபசரித்த இறைச்சியை மென்று மென்று பல்லும் மழுங்கிப் போயின என்கிறார் புலவர். இதனை,

“கொல்லை உழுகொழு ஏய்ப்பரூபவ் பல்லே

எல்லையும் இரவும் ஊன்தின்று மழுங்கி” (பொருநர் .117-118)

பொருநர் கையில் இருந்த யாழின் இசையில் ஆறலைக் கள்வரும் மயங்கி தமது தொழிலை விட்டு அருளுடையவராக மாறினர் என்பதை,

“ஆறலைக் கள்வர் படைவிட அருளின்

மாறுதலை பெயர்க்கும் மருவுஇன் பாலை” (பொருநர். 21-22)

என யாழிசைக்குத் தீயோரையும் நல்லோராக மாற்றும் ஆற்றல் உண்டு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. வசதியற்ற கலைஞர்களை வாழவைக்க வேண்டிய கடமை மன்னருக்கு

உண்டு என்பதையும் புலவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அக்கால வாழ்வும் வழக்கமும் ஆற்றுப்படையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

சிறுபாணாற்றுப்படை

நல்லியக் கோடனின் அறவாழ்வு மறவாழ்வு ஆகியவற்றைச் சிறப்பித்துப் பரிசில் பெற்றுத் திரும்பும் பாணன் ஒருவன் மற்றொரு பாணனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாய் அமைகின்றது இவ்வாற்றுப்படை.

“இன்குரல் சீறியாழ் இடவயின் தமிழி” (35)

முதன் முதலில் பாடினியின் எழில் நலமும் பாணனின் இசைத்திறனும் விரிவாகக் கூறியிருப்பது கேட்போரைக் கவரும் வகையில் உள்ளது.

“இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத் துனிகூர்

எவ்வமொரு துயராற்றுப் படுப்ப

முனிவிகந் திருத்த முதவாய் இரவல்” (38-40)

என்று பாணனை அழைப்பது இரக்க உணர்வினை அழகுடன் எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும் தமிழரின் புகழ்மிக்க வஞ்சி, மதுரை, உறந்தை ஆகிய நகரங்களிலிருந்து ஆட்சிசெய்யும் முடியுடை வேந்தரின் நிலையைக் கூறுவதோடு அல்லாமல் கொடையில் சிறந்த பேகன், பாரி, காரி முதலிய ஏழு வள்ளல்களின் வாழ்க்கையையும் நினைவு கூர்ந்து அனைவரும் அன்று இல்லை ஆயினும் கவலைப்படவேண்டியது இல்லை. ஏனெனில்

“எழுவர் பூண்ட ஈகைச் செந்நுகம் விரிகடல்

வேலி வியலகம் விளங்க ஒருதான் தாங்கிய

உரனுடை நோந்தாள்” (113-115)

வள்ளல்கள் எழுவருக்கும் ஈடாகும் கொடைச் சிறப்பை உடையவன் நல்லியக் கோடன் எனும்போது இவனது மனம் எத்தகையது என்பதை அறியலாம். உதவி பெறுவதற்கும் தகுதி வேண்டும் என்பதைப் புலவர்கள் மறக்கவில்லை. கலைத்திறன் மட்டும் இருந்தால் போதாது அணுகும் முறையில் அன்பும் பண்பும் இருக்க வேண்டும். இதனை,

“இவணயந் திருத்த இரும்பேர் ஒக்கல்

செம்மல் உள்ள மொடு செல்குவிர் ஆயின்” (144-145)

உணர்த்தி மிகுபொருள் பெற்று வாழ்வீர் எனப் பாணரைக் கூறுகின்றார். பண்டைய தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலை நன்கு கூறுகிறது இவ்வாற்றுப்படை. மக்களுக்கு எந்த குறையும் இல்லை, மக்கள் அருட்பண்புடன் இருக்க மன்னன் மகிழ்வுடன் வாழ்கிறான். வீரமும் கொடையும் மன்னனின் பண்புகளை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைகின்றது.

“விறல் வேல் மன்னர் மன்னயில் முருக்கி

நயவர் பாணர் புன்கண் தீர்த்தபின் “

(247-248)

என்பதில் ஈகையின் சிறப்பை அறியலாம்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பேரியாழைக் கொண்டு இசையெழுப்பும் பாணனது யாழின் வருணனை, பாணன் வறுமை, உப்பு வணிகர் செல்லும் வழி, எயிற்றியர் குடிசை, பாலை நிலக் கானவர், எயினர் மற்றும் ஐவகை நில மக்களின் வாழ்வியல் போன்றவை பெரும்பாணாற்றுப்படையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“அகலிரு விசும்பிற்பாயிருள் பருகி

பல் கான்றெழுதரு பல் கதிர்ப் பருகி”

(1-2)

என்பதில் பாணர்களின் இருள்மயமாகிய வறுமை வாழ்வைத் தன் கொடைக் கரங்களால் போக்கும் கதிரவனாகிய இளந்திரையன் என்று கருதும் அளவிற்குக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது. இவ்வாற்றுப்படையில் முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை நில மக்களின் வாழ்வும் அந்தணர்களின் இல்ல அமைப்பும் கூறியுள்ளமை பண்டைய சமூக அமைப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

- முல்லை நில கோவலர் - வரகு வைக்கோலால் வேயப்பட்ட குடில்
- மருதநில வேளாளர் - வைக்கோலால் வேயப்பட்ட அழகிய குடில்
- நெய்தல்நில வலைஞர் - தருப்பைப் புல்லால் வேயப்பட்ட குடில்
- பாலைநில எயினர் - ஈந்தின் இலையாலும் ஊகம் புல்லாலும் வேயப்பட்ட குடில்
- அந்தணர் குடியிருப்பு - வாழ்முள் வேலி பந்தல் சாணத்தால் மெழுகப்பட்ட தரை.

மேலும் வீட்டு அமைப்பைப் போலவே உணவு முறைகளையும் கூறியுள்ளார் புலவர். இதன் மூலம் மக்களின் வாழ்வியலை அறியலாம்.

மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை)

கூத்தரின் வாழ்வியலை எடுத்துக் கூறும் நூல் இதுவாகும். கூத்தன் ஒருவன் பிற கூத்தர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாய் 583 அடிகளில் அமைகின்றது. மலைபடுகடாம் மன்னன் நன்னன் பகை வென்று புலவரை அணைக்கும் பண்பினன். புகழ்வோரை வரவேற்று பரிசில் வழங்கும் இயல்புடையவன். அத்தகைய பண்பற்றோர் இறந்ததும் மறக்கப்படுவர். புகழடைந்து நிலைப்போர் எல்லாம் வறியவர்க்கு ஈந்து அவர்களின் வாழ்வை வளமாக்கியவரே என்ற கருத்தினை,

“இலமென மலர்ந்த கைய ராகித் தம் பெயர்

தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்”

(552-553)

என்ற வரிகள் உணர்த்துகிறது. சங்ககால கலைஞர்கள் இசைக்கலையில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்குக் கூத்தாற்றுப்படையில் பேரியாழின் சிறப்பு, இசைக்கருவிகள், முறுக்கிய நரம்புகள், வரகின் கதிர் போன்ற துளைகள், பத்தல், யானைக்கொம்பிலான யாப்பு, உந்தி, கோடு, வணர் எனும் பலவிதமான உறுப்புகளைக் கொண்டிருந்ததை அறிவதன் மூலம் உணரலாம்.

ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் வழியே அன்றைய சமுதாய நிலை, சமய நிலை, புலவர் திறன் போன்ற வரலாற்று உண்மைகளை அறிய முடிகின்றது. தமிழர் தம் வாழ்வியலும் கொடைச்சிறப்பும் உதவுவதில் ஏற்படுகின்ற மன நிறைவும் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது என்பதை ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஓர் இடத்தின் தன்மை, செல்லும் வழியின் நிலை, வழியில் உள்ள ஊர்கள், மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, உணவுமுறை, விருந்தோம்பல் பண்பு முதலிய செய்திகள் பயண இலக்கியத்தில் இடம்பெறல் வேண்டும். இத்தகைய குறிப்புகள் அனைத்தும் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. சங்கப்புலவர்கள் தமது பயண அனுபவங்களை இலக்கியமாகப் படைக்கும் முயற்சியின் முன்னோடி வடிவம் என்று ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களைக் கூறலாம். பிற்காலத்தில் பயண இலக்கிய மரபு தமிழில் தோன்றவும் தனி இலக்கிய வகையாக வளரவும் மேற்கண்ட சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் முதன்மையான காரணமாக அமைந்தன என்பதை மறுக்க இயலாது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இராசமாணிக்கனார். மா(1970), பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு.
2. ஞானபுஷ்பம், இரா. (1990), தமிழில் பயண இலக்கியம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை.
3. பக்தவத்சல பாரதி(2019), பண்பாட்டு மானிடவியல், அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி.

References

1. Rajamanikanaar, M(1970), Pathuppattu araachi, Madras University Publication.
2. Gnanapushpam, R.(1990), Tamilil payana ilakkiyam, Ainthinai Pathippagam, Chennai.
3. Bakthavachala Bharathi (2019), Panpattu Maanidaviyal, Adaiyaalam Pathippagam,Trichi.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

மணிகண்டன். ப “ஆற்றுப்படையும் தமிழ்ச் சமூகமும்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 1, சனவரி 2024, பக். 7-14

Cite this Article in English

Manikandan P “ Aatruppadai and Tamil Society” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 1, January 2024, pp. 7-14

பெரியபுராணம் மற்றும் புலவர் புராணம் திருநாவுக்கரசர் வரலாறு ஒப்பீடு

A comparison of the history of Tirunavukarasar in Periyapurana and Pulavar Puranam

பிரவீன் குமார் ம, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை

அறிவியல் தமிழ்க்கல்லூரி, பேரூர் – 1

Praveen Kumar M, Research Scholar, Thavathiru Santhalinga Adigalar Arts Sciences Tamil

College, Perur - 10.

ORCID : <https://orcid.org/0009-0000-1446-711X>

DOI : 10.5281/zenodo.10544668

Abstract

Worship of God is originated from people's fear. The worship evolved into various religions. Those religions were divided into six categories. Among them, Saivism with Lord Shiva as the primary deity developed as the primary religion.. The hymns in praise of Lord Shiva have been compiled into twelve volumes called Panniru Thirumurai. Devaram written by Thirunavukarasar plays an important role in this. He is one among the Devara trio (Devara moovar). Periyapurana narrated by Sekkizhar which explains life of disciples of Lord Shiva, mentions the merits of Thirunavukarasar and all the Tamil works and religious works he did. Similarly, in the Pulavar Purana which he sang, Dandapani Swami, as one of the 72 poets, mentions all the merits and philanthropy of Thirunavukarasar. Thus, this article is a comparison of the history of Thirunavukarasar as told in both Puranas.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மக்களின் அச்சத்தின் வழியாகத் தோன்றியதுதான் கடவுள் வழிபாடு ஆகும். அக்கடவுள் வழிபாடு பல்வேறு சமயங்களாகத் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைந்தது. அச்சமயத்தை ஆறுவகையாகப் பிரித்தனர். இதில் சைவசமயம் முதன்மைச் சமயமாக வளர்ச்சி பெற்றது. சைவசமயம் என்பது சிவபெருமானை முதன்மைக் கடவுளாகக் கொண்டு வளர்ந்தது. சிவபெருமானைப் போற்றும் விதமாக அமையும் பாடல்களைப் பன்னிரண்டு திருமுறைகளாகத் தொகுத்துள்ளனர். திருமுறையில் முதல் ஏழு திருமுறைகளும் தேவாரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதில் திருநாவுக்கரசர் தேவாரமானது முக்கியப்பங்கு கொண்டது. தேவார மூவர்களில் இவர் ஒருவராவார். அடியார்பெருமை கூறும்

பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான் திருநாவுக்கரசரின் சிறப்பியல்பினையும் அவர் செய்த தமிழ்ப்பணிகள், சமயப்பணிகள் என அனைத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். அதுபோலவே தண்டபாணி சுவாமிகள் தாம் பாடிய புலவர் புராணத்தில் 72 புலவர்களுள் ஒருவராக, திருநாவுக்கரசரைப் பற்றிய சிறப்புகள் மற்றும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு என அனைத்தையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வகையில் இரு புராணங்களிலும் கூறப்படும் திருநாவுக்கரசர் வரலாற்றை ஒப்பீடு செய்யும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Key words: திருநாவுக்கரசர், புலவர் புராணம், பெரிய புராணம், திலகவதியார், இருபுராணம் ஒப்புமைகள், தண்டபாணி சுவாமிகள், Thirunavukarasar, Pulavar Puranam, Thilagavathiyar, Irupuranam

முன்னுரை

தமிழ் மொழியில் இலக்கியங்களை ஆறு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர். அவை சங்க இலக்கியம், அறஇலக்கியம், காப்பியஇலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், இக்கால இலக்கியம் என்பனவாகும் என்னும் இச்செய்தி மு. அருணாச்சலம் அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலின் மூலம் அறியமுடிகிறது.(த.இ.பா - 34) மக்களை நல்வழியில் கொண்டு செல்ல பல கருத்துக்கள் இவற்றில் உள்ளன. ஆறு இலக்கியங்களில் ஒன்றான பக்தி இலக்கியம் மக்கள் தீய வழியில் செல்லாமல் இறைவனை அடையும் நல்ல நிலையினை அடைய உதவி செய்கிறது. பெரிய புராணமும், புலவர் புராணமும் பல அடியார்கள் மற்றும் புலவர்களின் வரலாற்றினைப் படிப்பவர்களை நல்வழிப்படுத்துமாறு இயற்றப்பட்டுள்ளன. இந்த இரு புராணங்களிலும் கூறப்படும் திருநாவுக்கரசரின் வரலாற்றைப் பற்றிய செய்திகள் ஒப்புமை செய்து விளக்குவதாக இந்தக் கட்டுரை அமைகிறது.

புலவர் புராணம் மற்றும் பெரிய புராணம்

பெரிய புராணம்

உலக மக்களுக்குப் பொதுவானவராகச் சிவபெருமான் கருதப்படுகிறார். தொல்காப்பியத்தில் திணைக்கூறிய தெய்வமாக குறிக்கப்பெறாத்தலும் சங்க இலக்கியங்களில் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதாலும் இதனை அறியமுடிகிறது. ஆயினும் சிவபெருமானை முதன்மைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் நெறி சைவசமயம் ஆகும். சைவ அடியார்கள் சிவபெருமான் மீது பல இலக்கியங்கள் இயற்றியுள்ளனர். அவற்றுள் பெரிய

புராணம் ஒரு சிறப்பான நூலாகும். இப்புராணம் சிவபெருமானைத் தலைவனாகக் கொண்டு அமைந்தாலும் அவரைப் பின்பற்றும் 63 நாயன்மார்களின் சிறப்பைச் சொல்லுவதாகவே விளங்குகிறது. அவர்களது வாழ்வின் வழியே சிவபெருமானின் தன்மைகளை எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது. இப்புராணத்தை இயற்றியவர் சேக்கிழார். இப்புராணம் தொடங்க இறைவனே “உலகெலாம்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. அதனாலேயே பாடலின் முதல், இடை, கடை என மூன்று இடங்களிலும் உலகெலாம் என்னும் சொல் அமைந்துவருகிறது. இப்புராணத்தில் பல்வேறு குலத்தினர் நாயன்மார்களாகத் திகழ்கின்றனர். இதன் மூலம் கடவுள் எல்லா மக்களும் வழிபடக்கூடியவர் என்பதையும் அவரை வழிபடுபவர்களுக்கு இடையே வேற்றுமைகள் தேவையில்லை என்பதையும் அறியமுடிகிறது. இது சைவர்களைப் பற்றி மட்டுமே அமைந்த நூலாகும். இதில் சைவ அடியார்களின் வாழ்க்கையினை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சேக்கிழார். இந்நூல், இரண்டு காண்டங்கள், 13 சருக்கங்கள், மொத்தம் 4286 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. நாயன்மார்களைப் பற்றிக் கூறும் நூல்கள் மூன்று. ஒன்று சுந்தரர் இயற்றிய திருத்தொண்டத்தொகை; அடுத்தது நம்பியாண்டார் நம்பி இயற்றிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி; மூன்றாவது சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபுராணம். இவை முறையே தொகை வகை விரி என்ற தன்மையில் அமைகின்றன. 63 நாயன்மார்களில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் பல தொண்டுகள் செய்துள்ளார். அச்சிறப்புகளை, சேக்கிழார் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் இந்நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

புலவர் புராணம்

கோவில்கள், தெய்வங்கள் பற்றிப் பாடும் புராணங்கள் பல தமிழில் தோன்றியுள்ளன. அத்தகைய புராணங்களுக்கிடையில் புலவர்களின் வரலாற்றினைப் பாடும் சிறப்புமிக்கதாகப் புலவர் புராணம் அமைகிறது. இதனை இயற்றியவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள். இப்புராணம் 72 புலவர்களைப் பற்றிக் குறிக்கிறது. இதில் 3005 பாடல்கள் உள்ளன. சைவம், வைணவம், கௌமாரம், காணாபத்தியம், செளரம், சாக்தம் போன்ற அனைத்துச் சமயப் புலவர்கள் பற்றியும் தெளிவாகக் குறிக்கிறது இந்நூல். அதுமட்டுமின்றி சில இசுலாமியப் புலவர்களைப் பற்றியும் இதனால் அறியமுடிகிறது.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”

(குறள்.942)

என்னும் குறள் உயிர்கள் பிறப்பால் ஒருதரத்தினர், தொழிலாலேயே பிரிக்கப்படுகின்றனர் என்பதை உணர்த்துகிறது. பெரிய புராணம் என்பது கடவுளை வணங்கும் அடியார்களில் வேறுபாடுகள் இல்லை என்பதை உணர்த்துகிறது. அதுபோலவே புலவர் புராணமும் தமிழ் மொழியின் மேன்மையினை உயர்த்த வரும் புலவர்க்குச் சமயமும் குலமும் இல்லை என்பதை உணர்த்துகிறது. புலவர் புராணத்தில் பல புலவர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ள தண்டபாணி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசு நாயனாரைப் பற்றியும் மிகவும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இருபுராணங்களும் ஒருமித்த பல கருத்துக்களைக் கொண்டு அமைகின்றன.

திருநாவுக்கரசர் தோற்றம்

புலவர் புராணம் கூறும் பல புலவர்களின் வாழ்வியல் நல்ல ஒழுக்க நெறிகளைத் தரும் வகையில் அமைகிறது. அதனைத் தண்டபாணி சுவாமிகள் தன் பாடல்கள் மூலம் தெளிவாகக் குறிக்கிறார். இப்புராணத்தில் திருநாவுக்கரசரின் வரலாறு பல செம்மையான கருத்துக்களைக் கொண்டு அமைகிறது. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 7-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலுமாக 81 வயது வரை வாழ்ந்தவர் திருநாவுக்கரசர். இறைவன் மீது 4900 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். கிடைப்பவை 3066 பாடல்கள் மட்டுமே. இவர் மற்ற அருளாளர்கள் போல் பாடல் பாடியதோடு கோயில்களில் திருப்பணியும் செய்தார். இதனாலேயே திருநாவுக்கரசர் மூவர் முதலிகளில் சிறப்பான ஒருவராகத் திகழ்கிறார். தண்டபாணி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசரின் வரலாற்றினைப் பற்றி சேக்கிழார் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார் என்பதைக் குறிப்பிட்டே திருநாவுக்கரசர் வரலாற்றினைத் துவங்குகின்றார். இதனை,

“திருநாவுக் கரசர்புகழ் சேக்கிழார் மிகச்சொன்னார்

பெருமாதைக் கதையினிடை பேசினேன் சிறிதந்தாள்

கருகூல மெனப்புலவர் காணிதினுங் கலைவாணி

தருமாறு சொல்கின்றேன் றவப்பயன் பெற்றுய வென்றே” (பு.பு, தி.ச, பா-1)

என்ற இப்பாடலின் மூலமாக அறியமுடிகிறது. தண்டபாணி சுவாமிகள் கலைவாணியின் அருள் கொண்டு அவள் தருமாறு சொல்கின்றேன் எனப் பாடலை முடிக்கிறார். இதன்மூலம்

சேக்கிழார் பெருமான் திருநாவுக்கரசரின் வரலாற்றை மிகத்தெளிவாக விளக்கியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

முற்காலத்தில் மக்கள் அரசன், அந்தணன், வணிகன், வேளாளன் என்று நான்கு குலமரபுகளாக வாழ்ந்துவந்தனர். இப்படி அமைந்த சமூகத்தில் வேளாள மரபில் திருநாவுக்கரசர் தோன்றினார். திலகவதியாரின் பின் தோன்றியவர் என்றும் உலகில் உள்ள இருளை நீக்கவும் சைவத்தை வளர்க்கவும் தோன்றியவர் என்றும் இருபுராணங்களும் குறிப்பிடுகின்றன. இதனை,

“திலகவதியார் பிறந்து சிலமுறையாண்டு அகன்றதன் பின்
அலகுஇல் கலைத்துறை தழைப்ப அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
உலகில்வரும் இருள் நீக்கி ஒளிவிளங்கு கதிர் போல
மலரும் மருள் நீக்கியார் வந்து அவதாரம் செய்தார்” (பெ.பு, தி.பு, பா-18)

என்றும்

விலக்கு இல் மனை ஒழுக்கத்தின்
மேதக்க நிலை வேளாண்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமை (பெ.பு., தி.பு., பா-)

என்றும் வரும் பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். இது போலவே புலவர் புரணத்திலும் பிறப்பு பற்றியும் குலம் பற்றியும் திலகவதியாரின் பின் பிறந்தார் என்பதையும் அறியமுடிகிறது. இதனை,

“நோய்மூப்புத் தவிர்ந்தாரு நுவல்புகழ்சா னடுநாட்டு
வாய்மூரில் வேளாளன் மனையிலொரு மகவாகித்
தூய்மூர லிளநகைமென் றோகையின்பின் வளர்ந்துபசங்
காய்மூத்துப் பழுத்தாங்கு கருணைமலி வடைந்தானே” (பு.பு, தி.ச, பா-3)

என்னும் பாடலின் மூலம் அறிய இயலுகிறது. இதன் மூலம் அக்காலத்தில் மக்கள் சமூகம் குலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என்பதும் திலகவதியாரின் பின் பிறந்தவர் திருநாவுக்கரசர் என்பதும் புலனாகிறது. திலகவதியாரைக் குறிப்பிட்டு திருநாவுக்கரசரை அறிமுகம் செய்வது எதற்கு என்றால், திருநாவுக்கரசர் சமண சமயம் சென்றபின் அவரை, சைவசமயத்திற்கு மீட்க முதன்மைக் காரணமாக விளங்கியவர் திலகவதியார். அதனாலேயே

அவரை முன் சொல்லிப் பின் திருநாவுக்கரசரை இரு புலவர்களும் குறிப்பிடுகின்றனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

திருநாவுக்கரசர் சமணத்தை அடைதல்

திருநாவுக்கரசரின் தமக்கையான திலகவதியாருக்குத் திருமண ஏற்பாடுகள் நடந்தன. அப்போது மாப்பிள்ளையானவர், தனது அரசர் அழைத்ததன் காரணமாகத் போர் செய்யச் சென்று போர்க்களத்தில் மாண்டுவிடுகிறார். இதனால் துயரம் கொண்ட திலகவதியார் திருமணத்துக்கு முன்பே இல்லறத்தை வெறுத்துத் துறவறம் மேற்கொண்டார். இதனைக் கண்ட அவர்களின் தாயும், தந்தையும் மனம் நொந்து கயிலைப் பதியடைந்தனர். இதனை,

“தாயும் தாதையாரும் பயந்த தாயாரும் இறந்ததன் பின்” (பெ.பு, தி.பு, பா-29)

என்னும் பாடல் அடிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இச்செய்தி புலவர் புராணத்தில்

“அவ்விருவர் கருமேங்கி யவிர்கயிலைப் பதிசேர்ந்தார்” (பு.பு, தி.சு, பா-8)

என்னும் பாடலடிகளால் குறிக்கப்படுகிறது.

இதன் பின்பு நிலையில்லாத வாழ்வினை உணர்ந்த திருநாவுக்கரசர் சமண சமயம் தனக்கு ஏற்றது எனக் கருதி சமணத்தை ஏற்றார் என்பதை அறியமுடிகிறது. இதனை,

“கொல்லாமை மறைந்து உறையும் அமண் சமயம் குறுகுவார்” (பெ.பு, தி.பு, பா-37)

என்னும் பெரியபுராணப் பாடலின் மூலம் அறியலாம். இதுபோலப் புலவர் புராணத்திலும் திருநாவுக்கரசர் சமணத்தை அடைந்த செய்தியை அறியமுடிகிறது. இதனை,

“தேள்வினைஞர் பகைமீறிச் சினன் சமயத் திடைபுக்கு

வாள்விதிர்த் தாங்கவிர் கண்ணார் மயலறுமா முனியாகி” (பு.பு, தி.சு, பா-4)

என்னும் பாடலடியின் மூலம் அறியலாம். இவ்விரு புராணப் பாடல்களின் மூலமாகத் திருநாவுக்கரசர் சமணத்தை அடைந்த செய்தி தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது.

இதுமட்டும் அல்லாமல் சமணத்தை அடைந்த திருநாவுக்கரசர் அச்சமயத்தின் ஒழுக்க நெறியினைப் பின்பற்றி அச்சமயத்தின் தலைமைப் பொறுப்பும் பெற்று தருமசேனர் என்னும் பட்டமும் பெற்றார். இதனை,

“துங்கமுழு உடல்சமணர் சூழ்ந்துமகிழ்வார் அவர்க்கு

தங்களின் மேலாம் தருமசேனர் எனும்பெயர் கொடுத்தார்” (பெ.பு, தி.பு, பா-39)

என்று பெரியபுராணமும்

“தருமசே னப்பெயருந் தலைக்கொண்டச் சமயத்தோர்

குருவெனப்போற் றிசைத்துமகிழ் கொள்கையோடு” (பு.பு, தி.சு, பா-5)

என்று புலவர் புராணமும் குறிப்பிடுகின்றன. திருநாவுக்கரசர் தருமசேனர் என்னும் பெயர் பெற்றதோடு சமணர்களுக்குக் குருவாகவும் திகழ்ந்தார் என்பதை இதனால் அறியமுடிகிறது.

இதன் மூலம் சைவத்திற்குப் பின் அக்காலத்தில் சமணம் மிகப் பெரிய சமயமாகத் திகழ்ந்தது என்பதை அறியமுடிகிறது. சைவத்தில் இருந்து சமணம் தனக்கு ஏற்றது என்பதை அறிந்து திருநாவுக்கரசர் சென்றார் என்பது இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

திருநாவுக்கரசர் மீண்டும் சைவ சமயம் அடைதல்

சைவத்தில் இருந்து சமணத்திற்குச் சென்று அச்சமயத்தின் கொள்கைகள் எல்லாம் பின்பற்றுபவராக திருநாவுக்கரசர் சமண சமயத்தில் இருப்பதைக் கண்டு மனம் விரும்பாத திலகவதியார், அதிகை வீரட்டானம் என்னும் தலத்து இறைவனிடம் அவருக்கு நல்ல நெறி அளித்து மீண்டும் சைவராக்கும்படி வேண்டினார். அதன் பொருட்டு இறைவன் திருநாவுக்கரசருக்குத் தீராத சூலை நோயினைக் கொடுத்தார். சமணத் துறவிகள் பலர் பல மருந்துகள் கொடுத்தும் மந்திரம் ஓதியும் நோய் தீரவில்லை துன்பத்தில் யாவருக்கும் அன்னையின் நினைவு வரும். அன்னை இறந்து போனதால் தாயும் தமக்கையுமான திலகவதியாரின் நினைவு வர அவர் இருக்கும் இடத்தைத் தன் ஏவலர்கள் மூலம் அறிந்த திருநாவுக்கரசர் அவரைக் காண அதிகை வீரட்டானம் நோக்கிச் சென்றார். அப்போது தமக்கையார் திருநாவுக்கரசரை இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு அவரைத் துதிக்கும்படி கூற, அதன் பொருட்டு இறைவனைத் துதித்து “கூற்றாயின வாறு” எனத் துவங்கும் பாடலை பாடி சூலை நோய் நீங்கப்பெற்று சைவர் ஆனார். இதனை,

“மாற்றார் புரம் மாற்றிய வேதியரை
மருளும் பிணிமாயை அறுத்திடுவான்
”கூற்றாயின வாறுவிலக் ககிலீர்”
எனநீ டியதோதுஇல் திருப்பதிகம்
போற்றால் உலகு ஏழின் வரும் துயரும்
போமாறு எதிர்நின்று புகன்றனரால்”

(பெ.பு, தி.பு, பா-70)

என்னும் பெரிய புராணப் பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. இச்செய்தி புலவர் புராணத்தில்,

“துணிந்தரனைத் துதி செயனச் சொன்னாள் போற்றிச்
சூலைவியா தியுமனத்தின் துயருந் தீர்ந்தான்”

(பு.பு, தி.ச, பா-12)

என்று பாடப்பட்டுள்ளது. மேலும்

“அன்று தொட்டுப் பதிகங்கள் பலவாப் பாடி
ஆனந்த பரவசனா அருட்பே ராக்கம்
துன்றுதலுற் றுஞ்சிறிதும் ஆண்மை யின்றித்
தோள்வருந்த உழவாரப் பணியும் செய்தான்”

(பு.பு, தி.ச, பா- 13)

என்னும் பாடலின் மூலம் சமணத்தை விட்டுச் சைவத்தையடைந்து பல பதிகங்கள் பாடியதோடு உழவாரப் பணியும் திருநாவுக்கரசர் செய்தார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

சைவ சமயத்தை விட்டுச் சமண சமயம் சென்று அச்சமயத்தார்க்குத் தலைவனான பின்னும் அச்சமயம் விட்டு மீண்டும் சைவத்தை திருநாவுக்கரசர் அடைந்தார். இதனை,

“குடர் சுலவு சூலைப் பிணிகெ டுத்தொளிர்
சுடுவெ ணீறிட் டமணகற்றிய
துணிவி னான்முப் புரமெரித்தவர்
சுழலி லேபட் டிடுத வத்தினர்”

(11.தி.பதி.41)

என்னும் பாடலும் விளக்குகிறது. சைவசமயம் மிகச் சிறப்பு மிக்கது என்பதை இச்செய்தி தெளிவு படுத்துகிறது. சமணம் சைவத்தை விடச் சிறந்தது இல்லை என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

சமணர்களால் நேர்ந்த இன்னல்கள்

சிவபெருமானின் கருணையினால் சமணத்தில் இருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாறிய திருநாவுக்கரசரைக் கண்ட சமணர்கள் அஞ்சினர். அவரது சூலை நோயினைச் சமணர்களால் தீர்க்க முடியவில்லை என்பதும் சைவரானதால்தான் தீர்ந்தது என்றும் அரசரிடம் சொன்னால்

சமணர்களைத் துன்புறுத்துவார் என்று அஞ்சி, அரசனிடம் சமணத்திலிருந்து கற்ற மந்திரத்தால்தான் திருநாவுக்கரசர் நோய்தீர்ந்தார் என்று பொய் சொல்லி, திருநாவுக்கரசருக்குப் பல துன்பத்தினை ஏற்படுத்தி அவரைக் கொன்று விட வேண்டும் என்று நினைத்தனர். அதனால் அரசனிடம் பொய்களைச் சொல்லி திருநாவுக்கரசரைச் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் இட்டு, கொல்ல நினைத்தனர். ஆனால்

“மாசில் விணையும் மாலை மதியமும்”

என்னும் பதிகத்தைப் பாடி இறைவனின் கருணையினால் சுண்ணாம்புக் காளவாயிலிருந்து வெளியில் வந்தார். இதனை,

“புல அறிவோர் அஞ்சாது நீற்று அறையில் இடப்புகன்றார்” (பெ.பு, தி.பு, பா-95)

என்னும் பெரியபுராணப் பாடலடி மூலம் அறியமுடிகிறது. மேலும் புலவர் புராணத்தில் வரும் “மொன்றரசுச் செலுத்திடல்கற் சுண்ணந் தன்னோடு நீற்றன்

முதலியபல் லொறுப்புச் செய்திட” (பு.பு, தி.ச, பா-17)

என்ற பாடல் மூலமும் சுண்ணாம்புக் காளவாயிலில் அவரை அடைத்த செய்தி புலனாகிறது.

கல்லில் கட்டிக் கடலில் இட்ட படலம்

சமணர்கள் தங்கள் செய்த சதியிலிருந்து தப்பிய திருநாவுக்கரசர் மீது கோபம் கொண்டு அரசரிடம் அவரைக் கல்லில் கட்டிக் கடலில் இடவேண்டும் என்று கேட்க அரசனும் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டு திருநாவுக்கரசரைக் கல்லில் கட்டிக் கடலில் தள்ளினான். இந்தச் செய்தியை, பெரிய புராணத்தில் வரும்

“கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக்

கடலினிடைப் பாய்ச்சுக என்றார்” (பெ.பு, தி.பு, பா-122)

என்ற பாடல் மூலமாக அறியமுடியும். திருநாவுக்கரசர் அதற்கும் அஞ்சாமல் இறைவனை நினைத்துத் துதித்தார். அவர் பாடிய பாடலைக் கேட்டு இறைவன் அருள் செய்தார். அப்பாடல்,

“சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்

பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்

கற்றுணை பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்

நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே” (தி.தே, திரு-4, பதி-11, பா-1)

என்பதாகும் இப் பாடலினைப் பாடி கல்லினைத் தெப்பமாக மாற்றி மிதந்து கரைக்கு வந்தார்.

மேலும்,

“எப்பரிசு ஆயினும் ஆக

ஏத்துவன் எந்தையை என்று

செப்பிய வந்தமிழ் தன்னால்

சிவன் அஞ் செழுத்தும் துதிப்பர்”

(பெ.பு, தி.பு, பா-125)

என்னும் பாடலின் மூலம் அவர் அஞ்சாமல் சிவபெருமானைத் துதித்ததை அறியமுடிகிறது. புலவர் புராணம்,

“கடலிடைவீழ்த் தலுங்கருங்கள் மிதப்பக் கட்டுங்கயி றவிழமிசை

யிருந்து களித்துச் செங்க, ணடல்விடையாற் கருதியெழுத்

மாசியவிர் தருசெந் தமிழ் பதிக மறைந்தா னந்நீர்”

(பு.பு, தி.ச, பா- 19)

என்னும் பாடல் மூலம் திருநாவுக்கரசர் கடலில் மூழ்காமல் மிதந்ததையும் மேலும் பதிகம் பாடியதையும் விளக்குகிறது. இதன் மூலம் சமணர்களின் செல்வாக்கானது அக்காலத்தில் எவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் சமணர்கள் சொல் கேட்டு மன்னர்கள் சைவர்களைத் துன்பப் படுத்தினர் என்பதையும் அறியமுடிகிறது. அத்துடன் சிவபெருமானை நம்பிக்கையுடன் துதித்து அடியார்கள் அத்துன்பத்தை விட்டு மீண்டதும் அறியப்படுகிறது.

முடிவுரை

தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய புலவர் புராணத்திலும், சேக்கிழார் எழுதிய பெரிய புராணத்திலும் திருநாவுக்கரசர் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றி இரு புலவர்களும் குறிப்பிடுகின்றனர். அதனுள் அமையும் ஒப்புமைகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. திருநாவுக்கரசர் ஆற்றிய இறைபணிகள் உழவாரம் செய்தல் மெழுகிடுதல் விளக்கிடுதல் போன்ற பணிகளை இருபுராணங்களும் கூறும் முறை விளக்கப்பட்டுள்ளது. பல மதங்களாக இருந்தாலும், ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாமல் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதும் இரு புராணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சைவ சமயம் முதன்மையான சமயம் என்று இரு புராணங்களும் தெளிவாக விளக்குகின்றன. சைவ சமயத்திற்கு மீண்டபோது திருநாவுக்கரசருக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்கள் பற்றியும் சிவபெருமானின் மீது வைத்த பக்தித் திறத்தைப் பற்றியும் இக் கட்டுரை மூலம் அறியலாம். திருநாவுக்கரசரின் பெருமைகளை இரு நூல்களும் சிறப்பாக குறிப்பிடுகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. புலவர் புராணம் – வெங்கட்ராமன்.சு உரை(2023), தாமரை பிரதர்ஸ் மீடியா, மதுரை.
2. பெரிய புராணம் – ஆறுமுகத் தம்பிரான் உரை (2019), திருவண்ணாமலை ஆதீனம்
3. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் – சிவஞானம்.வீ, உரை(2015), விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்
4. திருக்குறள் - சிதம்பரனார்.வ.உ உரை (2008), பாரி நிலையம், சென்னை.
5. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - அருணாச்சலம். மு(1973), தி பார்க்கர் பதிப்பகம், சென்னை.
6. திருநாவுக்கரசு தேவர் திரு ஏகாதசமாலை - பதினோறாம் திருமுறை, வர்த்தமானந்த பதிப்பகம், சென்னை.

References

1. Pulavar Puranam – S.Venkatraman (narration), 2023, Thamarai Brothers Media, Madurai
2. Periyapuranam – Arumuga thambiran (narration), 2019, Thiruvannamalai Aadheenam
3. Thirunavukkarasar Devaram – V.Sivagnanam (narration), 2015, Vijaya Pathipagam, Coimbatore
4. Thirukkural – V.O.Chidhambaram (narration), 2008, Pari Nilayam, Chennai
5. Tamil ilakkiya varalaru - Arunachalam. M (1973), The parkar pathipakam, Chennai
6. Thirunavukarasu devar thiru eragamalai - pathinoram thirumurai, varthanantha pathipakam, chennai

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பிரவீன் குமார் ம “ பெரியபுராணத்தில் மற்றும் புலவர் புராணம் திருநாவுக்கரசர் வரலாறு ஒப்பீடு” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 1, சனவரி 2024, பக். 15-25

Cite this Article in English

Praveen Kumar M “ A comparison of the history of Tirunavukarasar in Periyapurana and Pulavar Puranam” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 1, January 2024, pp. 15-25

புறநானூற்று ஆற்றுப்படைத் துறையிலமைந்த பாடல்களில் மனிதம்

Humane in the Aatrupadai Songs of Purananooru

முனைவர் தே. இராணி எலிசபெத், இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

சோகா இகெதா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி, சென்னை.

Dr D. Rani Elizabeth, Associate Professor, Head, Department of Tamil

Soka Ikeda College of Arts and Science for Women, Chennai.

ORCID : <https://orcid.org/0000-0002-4456-2166>

DOI : 10.5281/zenodo.10544678

Abstract

The noble characteristics of the Tamils encompass the virtues of love and grace. The literature of the Sangam era, a treasury of the Sangam Tamils, exemplifies Tamil life. The "Purananooru" is a collection of poems extensively discussing external affairs in Sangam literature. Comprising four hundred poems, it glorifies valor and depicts the inherent human virtue found in the minds of people who admire bravery. The fourteen songs in the "Purananooru Aatrupadai" illustrate the inherent nature of our ancestors, who believed that others should receive what they themselves receive. The songs in the "Purananooru" showcase the ancient Tamils who possess innate humane virtues from birth. During the Sangam period, artists like Paanar, Virali, and Pulavar sought out kings to showcase their artistic talent. By singing the praises of the valor and generosity of the kings, they contributed to later knowledge of the kings' history. The artists who entertained the king by singing and praising them, in return, received gifts bestowed by the king. One who is pleased with the gift and the other who is in need are duly guided to the host giving the gift. This research article delves into these details through the songs of the "Purananooru."

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அன்பும் அருளும் தமிழர்களுக்கே உரிய தன்னிகரில்லா பண்புகளாகும். சங்கத் தமிழர்களின் கருவூலமான சங்க கால இலக்கியங்கள், தமிழர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக்காட்டுபவைகள். சங்ககால இலக்கியங்களில், எட்டுத்தொகையில் புறச்செய்திகளைக் கூறும் நூல் நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட புறநானூறு ஆகும். வீரத்தைப் போற்றும் புறநானூறு, மக்களின் மனித நேயப் பண்புகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. பிறவியிலேயே மனிதம் போற்றியவர்கள் பண்டையத் தமிழர்கள் என்பதைப் புறப்பாடல்கள் நானூறும் புலப்படுத்துகின்றன. பல துறைகளில் பாடல்களைப் பெற்ற புறநானூற்றில், ஆற்றுப்படைத் துறையில் அமைந்த பதினான்கு பாடல்களும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவைகள். காரணம், ஆற்றுப்படுத்துதல் என்பது தமிழர் அடையாளங்களில் ஒன்றாகும். தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்னும் கொள்கைப்பிடிப்பைக் கொண்ட நம் முன்னோர்களின் இயல்பை எடுத்துக்காட்டுவனவாக இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. சங்க காலத்தில், பாணர், விறலி, புலவர் போன்ற கலைஞர்கள் தம்முடைய கலைத் திறமையைக் காட்டுவதற்காக மன்னர்களை நாடினர். மேலும், மன்னர்களின் வீரத்தையும் கொடைத் தன்மையையும் போற்றிப் பாடி, மன்னர்களின் வரலாற்றைப் பின்னோர் அறிந்துகொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தனர். மன்னனைப் புகழ்ந்து, பாடி, ஆடி மகிழ்வித்த கலைஞர்கள் அதற்கு ஈடாக, மன்னனால் உவந்து அளிக்கப்பெற்ற பரிசிலைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர். பரிசில் பெற்று, இன்புற்ற கலைஞர் ஒருவர், பொருள் தேவையுடைய மற்றவரை, பரிசில் வழங்கும் புரவலரிடம் முறையாக வழிபடுத்தியுள்ளனர். இது ஆற்றுப்படுத்துதல் எனப்பெறும். மக்களைக் காக்கும் மன்னன் அனைவருக்கும் எளியவனாக, தேவையுடையோர்க்கு வழங்கும் தன்மையைப் பெற்றவனாக விளங்கியதையும், தேவையுடையோர், தாம் பெற்றதைப் பிறரும் பெற வேண்டும் என்ற உயரிய பண்புடன் விளங்கியதையும் ஆற்றுப்படைத் துறையில் அமைந்த புறநானூற்றுப் பாடல்கள் வழி, விரிவாகக் காட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

Key words : Purananooru, Aatruppadai, Paanar, Virali, Pulavar, Humane, புறநானூறு,

ஆற்றுப்படை, பாணார், விறலி, புலவர், மனிதம்

முன்னுரை

பழந்தமிழகத்தில் புலவர்கள் பொருள் வேண்டி மட்டுமே, மன்னர்களைப் புகழ்ந்து பாடும் செயலைச் செய்தவர்களாக இல்லை. அவர்கள் புரவலர்களின் நாட்டின்

தன்மைகளையும் மக்களின் வாழ்க்கையையும் பாடல்களில் எடுத்துக்காட்டி முன்னோர்களின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்கள். கலையுணர்வு கொண்ட மன்னர்கள், கலைஞர்களின் கலையை மதிக்கும் உயரிய பண்பை உடையவர்களாக இருந்தனர். மக்களைப் புரக்கும் மன்னர்கள், ஈதலை வாழ்நாள் கடமையாகக் கொண்டவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. மனிதத்தைப் போற்றும், புலவர்கள், அவர்களைப் போற்றும் மன்னர்கள், அவர்களுக்கிடையேயான அன்புணர்வு, பகிர்ந்துண்டு வாழும் வாழ்க்கை ஆகியவற்றைக் காட்டும் இலக்கியங்களில் புறப்பாட்டு, புறம் எனப் பல பெயர்களால் வழங்கப்பெறும் புறநானூற்றில், ஆற்றுப்படைத் துறையில் அமைந்த பதினான்கு பாடல்களில் காட்டப்பெற்றுள்ள, புலவனுக்கும் புரவலனுக்குமான மனிதநேயப் பண்புகளைக் காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஆற்றுப்படையின் இலக்கணம்

ஆற்றுப்படை என்பதற்கு வழிப்படுத்தல், வழியிற்செல்லுதல் எனப் பொருள்படும் என்று நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியர், பொருளதிகாரத்தில் ஆற்றுப்படைக்கு,

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி

பெற்ற பெரு வளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇ

சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்

(தொல்.பொ.பு.தி., 88:3-6)

வள்ளல் ஒருவரிடம் வறுமையைப் போக்கும் வளங்களைப் பெற்று வந்தவர், கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலி ஆகியோரை அவ்வள்ளலிடம் செல்லுமாறு நெறிபடுத்துதல் என்று இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். 18ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தொன்னூல் விளக்கம் தொல்காப்பியர் கூறிய செய்திகளோடு விறலியை நீக்கிப் புலவரைச் சேர்த்துள்ளது. (சே. சத்யா, ப. 4) பரிசில் பெற்றவன், பரிசில் பெறப் போவோனுக்கு, பரிசில் பெறும் வழியைக் கூறுவது ஆற்றுப்படை ஆகும். பரிசில் பெற்ற கலைஞன் வறுமையில் இருக்கும் கலைஞனிடம் தானே வருகிறான். அவன் மீது பரிவோடு பேசுகிறான். தன் கலைத் திறனைப் பாராட்டிப் பரிசு வழங்கிய வள்ளலின் கொடைத்திறனைப் புகழ்கிறான்; அவன் தகுதிகளை விரித்துக் கூறுகிறான். அவனிடம் சென்றால் வறுமை தீரும் என்று நம்பிக்கை ஊட்டுகிறான். அவனிடம் செல்வதற்கு வழியை விரிவாகக் கூறி வாழ்த்தி அனுப்புகிறான். எனவே,

கலைஞர்களுக்கு உதவும் வள்ளல்களை வாழ்த்திப் புகழ்பெறச் செய்யும் கலைஞர்கள், தாங்களும் வள்ளல்களாய் இருக்கின்றனர். இதை ஆற்றுப்படை இலக்கியம் உணர்த்துகிறது. (நை.மு. இக்பால், ஆற்றுப்படை இலக்கியம், தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், பா.அ. 4.0).

தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே

வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு

(திருக்குறள், 613)

இக்குறளுக்கு, பிறர்க்கு உதவி செய்தல் என்னும் மேம்பட்ட நிலைமை முயற்சி என்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த பண்பில் நிலைத்திருக்கின்றது என்கிறார் உரையாசிரியர் மு.வரதராசனார். தனக்குக் கிடைத்ததைப் பிறருடன் பகுத்துண்டு வாழ்வதும், தனக்குப் பொருள் கிடைத்த வழியை மற்றவருக்குக் கூறி, பொருளைப் பெற அனுப்புதலும் சிறந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது இக்குறள்.

பாணாற்றுப்படை

பரிசு பெற்று வரும் பாணன் ஒருவன், எதிர்படும் பாணனைப் பரிசில் கொடுத்தோனிடம் வழிப்படுத்துதல் பாணாற்றுப்படையாகும். பாணாற்றுப்படைக்கு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை இலக்கணம் வகுத்துள்ளது.

சேண் ஓங்கிய வரை அதரில்

பாணனை ஆற்றுப் படுத்தன்று (பு.பொ.வெ.மா. கொளு, 216, புலியூர்க் கேசிகள், ப.174)

மிகவும் உயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனை அவன் செல்லற்கான வழியிலே செலுத்தியது பாணாற்றுப்படை ஆகும்.

இன்றொடை நல்லிசையாழ்ப்பாண எம்மைப்போற்

கன்றுடை வேழத்த கான்கடந்து - சென்றடையிற்

காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்

தாமரை சென்னி தரும் (பு.பொ.வெ.மா., மேற்கோள் பா. 216, புலியூர்க் கேசிகள், ப.174)

இனிமையான கோவையினை உடைய நல்லிசை வழங்கும் யாழை மீட்டும் பாணனே, எங்களைப் போன்று, கன்றுடைய யானைகள் வாழும் காட்டைக் கடந்து சென்று அவனைப் பார்த்தால், அழகிய சாயலை உடைய பெண்ணின் கணவன், அவனுடைய பொற்பூவினை, உன்னுடைய தலையில் சூட்டிக்கொள்ளத் தருவான் என்கிறது புறப்பொருள் வெண்பா

மாலை. புறநானூற்றில் 68, 69, 70, 138, 141, 155, 180 ஆகிய பாடல்கள், பாணாற்றுப்படை துறையிலமைந்தவைகள்.

பாணனைக் கோலூர் கிழார் சோழன் நலங்கிள்ளியிடம் ஆற்றுப்படுத்தல்

பாணனை வழிபடுத்தும் ஏழு புறப்பாடல்களில் இந்தப் பாடல் முதலாவது ஆகும். பாடாண் திணையில் அமைந்த இப்பாடல் கோலூர் கிழார் என்னும் புலவரால் சோழன் நலங்கிள்ளி என்னும் புரவலனின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டி ஆற்றுப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது.

உடும்பு உரித்து அன்ன என்பு எழு மருங்கின்

கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது

சில்செவித்து ஆகிய கேள்வி நொந்து நொந்து

ஈங்குவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்து

(புறநானூறு, 68:1-4)

இப்பாடலடிகள் அரசனின் கொடைத்தன்மையையும், காவிரி ஆற்றின் வளத்தையும், போர் மறவர்களின் வீரத்தையும், உறையூர் மக்களின் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையையும் எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளன. தோல் உரித்த உடும்பினைப் போன்று எலும்பு தோன்றுமாறு உடலை உடைய சுற்றத்தாரின் கடுமையான பசியைப் போக்குபவர்கள் யாரும் இல்லாமல் மிகுந்த துன்பத்துடன் பாணன் மீட்டும் யாழைச் சிலர் மட்டுமே கேட்டனர் என்ற பாடலின் தொடக்கம், பாணனின் வறுமையை உணர்த்தி நிற்கிறது.

உறந்தை யோனே குருசில்

பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே (புறநானூறு, 68:18-19)

இவ்வடிகள், உறந்தைக்குத் தலைவனான சோழன் நலங்கிள்ளியிடம் சென்றால் பிறன்வாயிலை நினையாமை உனக்கு அளிப்பான் என்கிறது. தன் வாயிலை அடைந்தவர்கள் பிறன் வாயிலுக்குச் செல்லவிடாமல் அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்பவர்கள் தலைவர்கள் என்பது புலப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

உயவற் பாணன் ஆற்றுப்படுத்தப்படல்

பாடாண் திணையிலமைந்த இப்புறப்பாடல், யாழை மீட்டும் பாணனை நெறிபடுத்துவதாக உள்ளது.

கையது கடன் நிறை யாமே மெய்யது

புரவலர் இன்மையின் பசியே அரையது

வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅர்

ஓம்பி உடுத்த உயவற் பாண

பூட்கை இல்லோன் யாக்கை போலப்

பெரும்புல் என்ற இரும் பேர் ஒக்கலை

வையகம் முழுவதுடன் வளைஇ பையென

என்னை வினவுதி ஆயின் மன்னர்

(புறநானூறு, 69:1-8)

பாணனின் தோற்றத்தைக் குறிப்பிடும் போது, பாணன், கையில் யாழையும், பாதுகாப்போர் இல்லாததால் உடலில் பசியையும், இடுப்பில் கிழிசலைத் தைத்த ஆடையையும், கூச்சத்தோடு நடக்கும் நடையையும், குறிக்கோள் இல்லாதவன் உடம்பு போல் ஏங்கித் தவிக்கும் உறவினர்களையும் உடையவன். இப்பாணன், புரப்பவரின்றி உலகமெல்லாம் சுற்றி அலைந்த என்னுடைய வறுமையைத் தீர்ப்பவர் யார் என என்னை வினவினால், சொல்கிறேன், கேள் என்று ஆலந்தூர் கிழார் கூறுகிறார். தன்னைப் புரந்தோனாகிய சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் என்னும் அரசனின் கொடைத்தன்மையை,

கிள்ளி வளவற் படர்குவை ஆயின்

நெடுங் கடை நின்றலும் இலையே கடும் பகல்

தேர்வீசு இருக்கை ஆர நோக்கி

நீ அவற் கண்ட பின்றைப் பூவின்

ஆடுவண்டு இமிராத் தாமரை

சூடாய் ஆதல் அதனினும் இலையே

(புறநானூறு, 69:16-21)

இவ்வடிகளில் காட்டுகின்றார். மேலும், பாணனை ஆற்றுப்படுத்தும் புலவர் அவனிடம் சென்றால் கிடைக்கும் பொருள் யாது என்பதனையும் கூறுகின்றார். மன்னனின் மற்றுமோர் உயர்பண்பாக “நெடுங்கடை நின்றலும் இலையே“, அதாவது, வாயிலில் காத்துக்கிடக்க விடமாட்டான் என்கிறார். இப்பாடல் பரிசில் பெற்றோன் பெறாதோனை ஆற்றுவிக்கும் போது, புரவலனின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டி, அவன் புலவர்களை நடத்துவிக்கும் விதத்தினையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

கிள்ளி வளவனிடம் வழிபடுத்தப்பட்ட பாணன்

கோலூர்கிழார், சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனிடம் பாணனை விறலியோடு ஆற்றுவிக்கும் போது,

தேளம் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்து வாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோல் தகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
இனிய காண்க இவண் தணிக எனக் கூறி

வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவல

(புறநானூறு, 70:1-5)

பாணனை, தேன் போல் இனிய நரம்புத்தொடை பொருந்திய சீறியாழ் மீட்டுபவனே, குளத்து ஆமையை வலியான கம்பியில் கோர்த்துக் கட்டியதைப் போன்று நுண்ணிய குச்சிகளால் பொருத்தப்பட்டு தெள்ளிய கண்ணையுடைய பெரிய கிணையைக் காட்டி “இனிதே காண்க, இங்கே சற்று நேரம் இருந்து செல்க”, என்று கூறும் முதுமையும் வாய்மையும் உடைய இரவலனே என்று அழைக்கிறார். அழைத்தவர், மன்னனின் ஈதல் பண்பினை எடுத்துக்காட்டும் போது,

சிறுவெள் ளாம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழும் ஒதி ஒண்ணுதல்
இன்னகை விறலியோடு மென்மெல இயலிச்
செல்வை ஆயின் செல்வை ஆகுவை
விறகுஓய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பாடு அன்று அவன் ஈகை

நினைக்க வேண்டா வாழ்க அவன் தாளே

(புறநானூறு, 70:12-19)

வள்ளல் பண்ணன் வாழும் சிறுகுடியில் பூத்த வண்டு மொய்க்கும் ஆம்பல் பூவையும், பாதிரிப் பூவையும் சூடிக்கொண்டிருக்கும் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கும் உன் விறலியோடு கிள்ளிவளவனிடம் சென்றால் விறகுவெட்டி பொன்முடிச்சு பெற்றதைக் காட்டிலும் மிகுதியான செல்வத்தைப் பெறலாம் என்கிறார். இப்பாடலும் இரவலன் பெறும் செல்வத்தின் அளவினை எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது.

மதுரை மருதன் இளநாகனார் ஆற்றுப்படுத்திய பாணன்

மருதன் இளநாகனார், நாஞ்சில் வள்ளுவனிடம் பாணனை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்த இப்பாடல்,

ஆனிளம் கலித்த அதர்பல கடந்து

மானினம் கலித்த மலையின் ஒழிய

மீளினம் கலித்த துறைபல நீந்தி

உள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்

சிதாஅர் உடுக்கை முதாஅரிப் பாண

நீயே பேரெண் ணலையே நின்இறை

மாறி வா என மொழியலன் மாதோ

(புறநானூறு, 138:1-7)

வள்ளிய ஓசையைக் கொண்ட சீறியாழை இசைத்துப் பாடும் பாணன், கிழிந்த கந்தல் உடையுடன் ஆன் இனங்கள் துள்ளி விளையாடும் காட்டுவழிகளையும், மான் இனங்கள் துள்ளி விளையாடும் மலைவழிகளையும், மீன் இனங்கள் துள்ளி விளையாடும் நீர்த்துறைகளையும் கடந்து வந்திருப்பதாகக் காட்டுகிறார். அப்பாணனிடம் நம்பிக்கை தரும் செய்தியாகப் புரவலர்களைப் புரக்கும் நாஞ்சில் வள்ளுவன் தன்னை நாடி வந்தவர்களை, “சென்று மற்றொரு நாள் வா” என்று கூறும் இயல்புடையவன் அன்று என்று கூறுகிறார். தனக்குக் கிடைத்தது மற்றவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற மனித நேயத்தை உடையவர்கள் புலவர்கள் என்பது இவ்வடிகளில் புலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

கிளி மரீஇய வியன் புனத்து

மரன் அணி பெருங்குரல் அனையன் ஆதலின்

நின்னை வருதல் அறிந்தனர் யாரே

(புறநானூறு, 138:9-11)

பலமுறை சென்று கேட்டாலும் குறையாது கொடுக்கும் தன்மையை உடையவர்கள் மன்னர்கள் என்ற செய்தியும் இங்கு புலப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பரணர், வையாவிக்க கோப்பெரும் பேகனிடம் புலவனை ஆற்றுப்படுத்தும் வகை

பரணர், வையாவிக்க கோப்பெரும் பேகனிடம் பரிசில் பெற்றவர். அவர் தன்னை எதிர்படும் பாணனை, அவனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

காரென் ஒக்கல் கடும் பசி இரவல

வென்வேல் அண்ணல் காணா ஊங்கே
நின்னினும் புல்லியேம் மன்னே இனியே
இன்னேம் ஆயினேம் மன்னே என்றும்
உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும்
படா அம் மஞ்ஞைக்கு ஈத்த எம் கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை ஆயினும் ஈத்தல் நன்று என
மறுமை நோக்கின்றோ அன்றே

பிறர் வறுமை நோக்கின்று அவன் கைவண்மையே (புறநானூறு, 141:6-15)

என்ற அடிகளில் மயிலுக்குப் போர்வை நல்கிய பேகன், சிறியதோ, பெரியதோ, எந்த அளவாக இருந்தாலும் ஈதல் மட்டும் பெரியது எனச் செயல்படுபவன். பிறரின் வறுமை நிலைமையைப் பார்த்து, அதனைப் போக்கும் அளவுக்கு வழங்கும் இயல்பினை உடையவன் என்கிறார். மயிலுக்குப் போர்வை அளித்த வரிகளை ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, மயில்களின் பொதுவியல்பாகிய இதனையறிந்து வைத்தும், படாஅம் ஈந்தான் என்றது, நும்பால் வேண்டப்படாத மிகச் சிறந்த பொருளையும் அவன் நுமக்கு மிக நல்குவான் என்ற குறிப்புத் தோன்ற நின்றது என்கிறார். (ஒளவை. துரைசாமிப் பிள்ளை, ப.317) அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியடைந்தால் போதும் என்று செல்பவர்களுக்கு, அவர்கள் எதிர்பார்க்காதவற்றையும் வழங்கும் இயல்பை உடையவர்கள் வள்ளல்கள் என்ற செய்தி பெறப்படுகிறது. இப்பாடல் புலவராற்றுப்படைத் துறையையும் சேர்ந்ததாகும்.

மோசிகீரனார் பாணனை ஆற்றுப்படுத்தும் முறை

மோசிகீரனார், வாழ்த்திப் பாடுவதற்காக வளைந்த யாழை வாடிக்கிடக்கும் தன் கக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு, என்னுடைய துன்பத்தை உணர்ந்து, அதனைத் தீர்த்து வைப்பவர்கள் இருக்கிறார்களா எனத் திரிந்துகொண்டிருந்த பாணனைப் பார்த்து,

வணர் கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
உணர்வோர் யார் என் இடும்பை தீர்க்க எனக்
கிளக்கும் பாண கேள் இனி நயத்தின்
பாழ்ஊர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ
ஏர்தரு சுடரின் எதிர்கொண்டு ஆஅங்கு

இலம்படு புலவர் மண்டை விளங்கு புகழ்க்

கொண்பெருங்கானத்துக் கிழவன்

தண்தார் அகலம் நோக்கின் மலர்ந்தே

(புறநானூறு, 155)

நெருஞ்சிப் பூ மலர்வதற்குச் சூரியனை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைப் போன்று பாணர்களின் உண்கலம் கொண்டகானங் கிழானின் மலரும் நெஞ்சத்தையே நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் என்கிறார். ஆகவே “அவனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றுச் செல்” என்று அறிவுறுத்தி நிற்கிறார்.

ஈர்ந்தூர் கிழான் தோயன் மாறனிடம் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட பாணன்

கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார், ஈர்ந்தூர் கிழான் தோயன் மாறனிடம் பரிசில் பெற்றவர். அவர், பரிசில் பெற்ற பாணன் ஒருவன், பரிசில் பெற்று வறுமையைத் தீர்த்துக்கொள்ள செல்லும் பாணனிடம்,

நிரப்பாது கொடுக்கும் செல்வமும் இலனே

இல்லென மறுக்கும் சிறுமையும் இலனே

(புறநானூறு, 180:1-2)

தோயன் மாறனைப் பற்றிக் கூறும்போது, வறுமைத்தீர வழங்கும் செல்வம் இல்லாதவனாக இருந்தாலும், இல்லை என்று மறுக்கும் இழிந்த குணத்தை உடையவன் இல்லை என்கிறார்.

புலவராற்றுப்படை

வள்ளல்களை நாடி வறுமையைப் போக்கிக் கொண்ட புலவர்கள், வறுமையில் உள்ள புலவர்களை வள்ளல்களிடம் வழிபடுத்துவது புலவராற்றுப் படை ஆகும்.

இருங்கண் வானத்து இமையோர் உழைப்

பெரும் புலவனை ஆற்றுப் படுத்தன்று (பு.பொ.வெ.மா. கொளு, 230, புலியூர்க் கேசிகன், ப.184)

பெரிய இடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிடையே பெரும் புலமையாளனை வழிபடுத்துவது, புலவராற்றுப்படை ஆகும்.

வெறிகொள் அறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லின்

நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும்-பொறிகட்

கிருளீயும் ஞாலத் திடரெல்லாம் நீங்க

அருளீயும் ஆழி யவன் (பு.பொ.வெ.மா. மேற்கோள் பா. 230, புலியூர்க் கேசிகள், ப.184)

இவ்வடிகள், முறையான வேடத்தினை உடைவனே, நறுமணத்துடன் ஒலிக்கும் அருவிகளையுடைய வேங்கடத்திடத்திற்குச் சென்றால், ஐம்பொறிகளுக்கும் மயக்கத்தைத் தரும், இவ்வுலகத் துன்பம் எல்லாம் நீங்குமாறு, திருமால் அருளை வழங்குவான் என்கின்றன. இங்கு, பொருளை விடுத்து, அருளை மட்டுமே கூறுகிறது புறப்பொருள் வெண்பா மாலை. புறநானூற்றில் புலவராற்றுப்படையில் பொய்கையாரின் இரண்டு பாடல்கள், மற்றுமோர் பாடலும் புலவராற்றுப்படையில் அமைந்தவைகள். இப்பாடல்கள் பொருளைப் பெற்ற புலவன் பெறாதவனை, பெறுதற்பொருட்டு வழங்குவோனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன.

இரவலனைச் சேரமான் கோக்கோதை மார்பனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் பொய்கையார்

பொய்கையார் என்னும் புலவன் இரவலனைச் சேரமான் கோக்கோதை மார்பனிடம் ஆற்றுப்படுத்தலை,

கோதை மார்பிற் கோதை யானும்

கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்

மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானும்

கள்நா றும்மே கானல்அம் தொண்டி

அதுஎம் ஊரே அவன்எம் இறைவன்

எம்மும் உள்ளுமோ முதுவாய் இரவல

அமர்மேம் படுஉங் காலை நின்

புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டனம் எனவே

(புறநானூறு, 48)

மணம் கமழும் கடற்கானல் தொண்டி நகரம் என்னுடைய ஊர். அந்நகரின் அரசன் கோதை என்னுடைய அரசன். முதிய வாய்மை உடைய புலவனே, அவ்வரசனிடம் செல்கின்றாய் எனில், அப்போது என்னையும் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். அவனிடம் “நீ போரில் வெற்றியடையும் போது, உன் வெற்றியை வாழ்த்திப் பாடுபவனைக் கண்டேன்” என்று கூறுவாயாக என்கிறார். கோதை மார்பனின் வெற்றியைப் பாடி பெருவளம் பெற்றவர் பொய்கையார். அவர் வேறொரு புலவனை இம்மன்னனிடம் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார். பொய்கையார்,

நாடன் என்கோ ஊரன் என்கோ

பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பன் என்கோ

யாங்கனம் மொழிகோ, ஓங்குவாள் கோதையை

புனவர் தட்டை புடைப்பின் அயலது

இறங்குகதிர் அலமரு கழனியும்

பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள் ஒருங்கு எழுமே

(புறநானூறு, 49)

இரவலனிடம் கோதையின் செல்வ வளத்தை இவ்வடிகளில் புலப்படுத்துகிறார். குறிஞ்சி நிலத்தில் புனவர் தட்டையைப் புடைக்கும்போது மருத நிலக் கழனிகளில் உள்ள பறவைகளும், நெய்தல் நிலத்தின் பறவைகளும் பயந்து பறந்து செல்லும். நானிலமும் உடைய பெருஞ்செல்வத்தான் என்று அவனுடைய வளத்தைப் பாடி, அவனிடம் புலவரை ஆற்றுப்படுத்துகிறார். ஆதலால் இப்பாடல் புலவராற்றுப்படை துறையையும், அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்து பாடுவதால் இயன்மொழித் துறையையும் சேர்ந்ததாகும். மன்னனின் கொடைத் தன்மையுடன் நாட்டு வளத்தையும் எடுத்துக்கூறுவதன் வழி, அவனிடம் சென்றால் உறுதியாக மிகுந்த செல்வத்தைப் பெற்று வறுமையிலிருந்து மீண்டும் இனிது வாழலாம் என்ற நம்பிக்கையை அளிக்கின்றனர் ஆற்றுப்படுத்துபவர்கள் என்பது தெளிவு.

விறலியாற்றுப்படை

வேந்தனின் புகழைப் பாடும் விறலியை வழிப்படுத்துதல் விறலியாற்றுப்படை.

திறல் வேந்தன் புகழ் பாடும்

விறலியை ஆற்றுப் படுத்தன்று (பு.பொ.வெ.மா. கொளு, 219, புலியூர்க் கேசிகள், ப.176)

வெற்றியை உடைய மன்னனின் புகழைப் பாடுகின்ற விறலியை வழிப்படுத்துவது, விறலியாற்றுப்படை ஆகும்.

சில்வளைக்கைச் செவ்வாய் விறலி செருப்படையான்

பல்புகழ் பாடிப் படர்தியேல் - நல்லவையோர்

ஏத்த இழையணிந்தின்னே வருதியாற்

பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து (பு.பொ.வெ.மா. மேற்கோள் பா. 219, புலியூர்க் கேசிகள், ப.176)

இவ்வடிகள் சில வளையல்களை அணிந்த கையினையும், சிவந்த வாயினையும் உடைய விறலியே, சிறந்த போர்ப் படையை உடையவனிடம், அவனுடைய பல புகழ்களைப் பாடிச் சென்றாயேயானால், நல்ல அவையில் உள்ளவர்கள் புகழுமாறு, ஆபரணத்தை அணிந்து, மலர்ந்த மலர்க்கொடிபோன்று பொலிவுற்றுத் திரும்பி வருவாய் என்கின்றன. புறநானூற்றில் விறலியாற்றுப்படையில் அமைந்த பாடல்களின் எண்ணிக்கை நான்கு ஆகும்.

சில்வளை விறலி குடுமிக் கோமானிடம் ஆற்றுப்படுத்தப்படல்

நெடும்பல்லியத்தனார், பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியிடம், சில வளையல்களை அணிந்த விறலியை ஆற்றுப்படுத்தும்போது,

நல்யாழ் ஆகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்

செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி

களிற்றுக் கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை

விசும்புஆடு எருவை பசுந்தடி தடுப்பப்

பகைப்புலம் மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்

குடுமிக் கோமாற் கண்டு,

நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே

(புறநானூறு, 64:10-16)

விறலியை அழைத்து, யாழ், ஆகுளி, பதலை ஆகிய இசைக் கருவிகளைச் சுருக்குப் பையில் போட்டுக் கொண்டு குடுமிக் கோமானைக் கண்டுவரச் செல்வோம். தன் யானைப் படையால் பருந்துகளுக்கு விருந்தளித்துக்கொண்டு அவன் போர்க்களத்தில் இருக்கிறான் என அழைப்பதன் வழி விறலியை ஆற்றுப்படுத்தல் புலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. போர்க்களத்தில் இருந்தாலும் தன்னிடம் வருபவர்க்கு வேண்டியது வழங்கும் தன்மையை உடையவன் முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்பதனை இப்பாடலால் அறிமுடிகிறது.

சில்வளை விறலியை ஓளவையார் அதியனிடம் ஆற்றுப்படுத்தல்

பெண்பாற் புலவர்களுள் மிகவும் சிறந்தவர் ஓளவையார். புறநானூற்றில் மிகுதியானப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அதியன் ஓளவை கொண்டிருந்திருந்த உயிருக்குயிரான நட்பிற்கு, நெல்லிக்கனியை அதியன் ஈந்தது சான்றாகும். ஓளவை விறலியை அதியனிடம் நெறிபடுத்தியதை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

ஒருதலைப் பதலை தூங்க ஒருதலைத்

தூம்புஅகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்

கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யார் எனச்

அலத்தற் காலை யாயினும்

புரத்தல் வல்லன் வாழ்க அவன் தாளே

(புறநானூறு, 103)

விறலி, ஒரு பக்கம் பதலை, மற்றொரு பக்கம் முழவு என்று இருபுறமும் இசைக்கருவிகள் தொங்க, கவிழ்த்து வைத்திருக்கும் உண்கலமாகிய மண்டை மலரும்படி உணவு அளிப்பவரைத் தேடிக்கொண்டு காட்டு வழியில் சுற்றாத்தாருடன் அமர்ந்திருந்தாள். அரசன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பல வேல்களுடனும், மேகம் போல் யானைக் கூட்டத்துடனும் பகைவர் நாட்டில் இருக்கிறான். அவனிடம் சென்றால், அவன் துன்பத்தில் இருக்கும் காலமாக இருந்தாலும் உன்னுடைய மண்டையில் புலால் உணவால் நிரப்பிக் காப்பாற்றுவான் என்று உறுதியளிக்கிறார். பகைவர்கள் நாட்டை வென்று திறையைக் கொண்ட பொருளையுடையவன் என்பதும், அவன் அனைவருக்கும் எளியன் என்பதையும் விறலிக்கு எடுத்துக்காட்டி ஒளவையார் அதியனிடம் ஆற்றுப்படுத்தியது இவ்வடிகளில் விளக்கம் பெற்றிருக்கிறது.

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்

பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(திருக்குறள், 226)

வள்ளுவர், வறியவரின் கடும்பசியைத் தீர்க்க வேண்டும். அதுவே, பொருளைப் பெற்றவன் அப்பொருளைத் தனக்குப் பிற்காலத்தில் உதவுமாறு சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளும் இடம் என்கிறார். குறளுக்குத் தக்கதோர் வாழ்க்கையை நடத்தியவன் அதியன்.

வேள்பாரியிடம் நெறிபடுத்தப்பட்ட வாள் நுதல் விறலி

குறிஞ்சிக் கபிலர், பாரியின் நண்பர். நண்பனின் வீரத்தையும் கொடைப் பண்பையும் பல பாடல்களில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். விறலியிடம் வேள் பாரியின் கொடைத் தன்மையை எடுத்துக்கூறி ஆற்றுப்படுத்துவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

சேயிழை பெறுகுவை வாள் நுதல் விறலி

தடவுவாய்க் கலித்த மாஇதழ்க் குவளை

நீரினும் இனிய சாயல்

பாரி வேள்பால் பாடினை செலினே (புறநானூறு, 105)

கபிலர், பாரிவேளின் சிறப்பை, வண்டுகள் மொய்க்கும் புது குவளை மலர்களில் குளிர்ந்த மழைத்துளிகள் சிதறுமாறு மழை பெய்தாலும் பெய்யாமல் போனாலும், மேகங்கள் நிறைந்த நெடிய பறம்பு மலையின் சிகரங்களிலிருந்து வரும் அருவி, கொள் விதைப்பதற்காக உழப்பட்ட வயலின் படைச்சால் வாய்க்கால் வழியாகப் பாய்ந்து ஓடும். அந்த அருவி நீரைவிடவும் இனிமையானவன் என்கிறார். ஒளி வீசும் முகத்தை உடைய விறலியே, இவ்வாறு இனிமையான அரசனிடம் பாடிக் கொண்டே சென்றால், அவன் சிறந்த அணிகலன்களைப் பரிசாகக் கொடுப்பான் என்கிறார். வேள்பாரியின் நாடு வளம் நிறைந்தது. மாரி பொய்த்தாலும், வேள் பாரி பொய்க்கமாட்டான் என்பதை உணர்த்துவதாக அமைந்திருக்கிறது இப்பாடல்.

மெல்லியல் விறலியை வேள் ஆயிடம் ஆற்றுப்படுத்தல்

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார், விறலியை ஆய் அண்டிரனிடம் ஆற்றுப்படுத்தியதை எடுத்தியம்புகிறது இப்பாடல்,

மெல்லியல் விறலி நீ நல்லிசை செவியிற்
.....

மாரி யன்ன வண்மைத்

தேர்வேள் ஆயைக் காணிய சென்மே (புறநானூறு, 133)

மணம் வீசும் கூந்தலை உலர்த்திக்கொண்டிருக்கும் மெல்லிய இயலையுடைய விறலியே, ஆய் அண்டிரன், கொடை வழங்குவதைக் கேள்விப்பட்டிருப்பாய். தேர் வழங்கும் வேள் ஆய், மழையைப் போன்று கொடையளிப்பதைப் பார்த்திருக்கமாட்டாய். அதனை நேரில் சென்று, பெற்றுக்கொள் என்று, ஆய் அண்டிரனைக் கண்டு பரிசு பெற்ற விறலியொருத்தி, வேறொரு விறலியை அவனைப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசில் பெற வழிபடுத்துவதாக முடமோசியார் இப்பாடலில் காட்டியுள்ளார்.

முடிவுரை

மறவர்களின் புற வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் இலக்கியம் புறநானூறு. போர்த்தொழிலை மேற்கொள்ளும் தலைவன், தன் மக்கள் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி இருக்கிறான் என்பதைப் புறப்பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. புறநானூற்றில் ஆற்றுப்படைத் துறையிலமைந்த பாடல்கள், பண்டைத் தமிழர், ஈந்தளிக்கும் மன்னனிடம் பொருளைப் பெற்று, தான் மட்டும் துய்த்தல் இனிது எனும் மனப்பான்மையுடன் இருந்து விடாமல், ஏனையோரும் மகிழ்ந்திருக்க

வேண்டும் என்ற பரந்த மனப்பான்மை கொண்டிருந்தனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன. மேலும், வரையாது வழங்கும் வள்ளல் தன்மையுடையவர்கள் அரசர்கள்; தன்னிடம் பொருள் இல்லையென்றாலும் கேட்பவர்களுக்கு முயன்று அளிப்பவன் தலைவன்; மன்னனை வாழ்த்திப் பெற்ற பரிசிலைத் தன்னையொத்த மற்றவரும் பெற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த பண்பைப் பெற்றவர்கள் பாணர்கள், விறலியர் மற்றும் புலவர்கள்; இரக்க உணர்வு, அன்புணர்வு கொண்டு மனிதத்தைக் காத்தவர்கள் பண்டைத்தமிழர்கள் என்பனவற்றை இக்கட்டுரையின் வழி அறியமுடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இக்பால், முனைவர் நை.மு., ஆற்றுப்படை இலக்கியம், <https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p104-p1043-html-p1043441-26874>, தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், 01 டிசம்பர் 2023 அன்று அணுகப்பட்டது.
2. சத்யா, சே., ஆற்றுப்படை நூல்களின் இலக்கணம், சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், https://www.shanlaxjournals.in/pdf/TS/V3N1/ts_v3_n1_i2_001.pdf, ஜூலை 2018.
3. சாமிநாதையர், டாக்டர் உ.வே., புறநானூறு மூலமும் உரையும், டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம், சென்னை, 1971.
4. சுப்பிரமணியன், ச.வே., தொல்காப்பியம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.
5. துரைசாமிப்பிள்ளை, ஓளவை., புறநானூறு மூலமும் உரையும், சாராதா பதிப்பகம், சென்னை, 2015.
6. புறநானூறு, தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், வலைதள இணைப்பு: <https://www.tamilvu.org/ta/library-l1280-html-l1280ind-127697>, 07 டிசம்பர் 2023 அன்று அணுகப்பட்டது.
7. புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், வலைதள இணைப்பு: <https://www.tamilvu.org/ta/library-l0400-html-l0400ind-115129>, 02 டிசம்பர் 2023 அன்று அணுகப்பட்டது.
8. புலியூர்க் கேசிகன், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை மூலமும் உரையும், சாராதா பதிப்பகம், சென்னை, 2009.

9. வரதராசனார், டாக்டர் மு., திருக்குறள் தெளிவுரை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 2003.

References

1. Ikkal, Dr. N., Aartrupadai Literature, Tamil Virtual Academy, Website: <https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p104-p1043-html-p1043441-26874>, Accessed on December 1, 2023.
2. Subramaniyan, C. V., Tholkappiyam, Meyyappa Pathippakam, Chidambaram, 2009.
3. Saminatha Iyar, Dr. U. Ve., Purananooru - Moolamum Uraiyum, Dr. U. Ve. Sa. Library, Chennai, 1971.
4. Sathya, S., Grammar of Aartrupadai Literature, Shanlax Tamil Research Journal, https://www.shanlaxjournals.in/pdf/TS/V3N1/ts_v3_n1_i2_001.pdf, July 2018.
5. Duraisamippillai, Auvai., Purananooru - Moolamum Uraiyum, Saradha Publications, Chennai, 2015.
6. Purananooru, Tamil Virtual Academy, Website: <https://www.tamilvu.org/ta/library-l1280-html-l1280ind-127697>, Accessed on December 7, 2023.
7. Puraporul Vempa Malai, Tamil Virtual Academy, Website: <https://www.tamilvu.org/ta/library-l0400-html-l0400ind-115129>, Accessed on December 2, 2023.
8. Puliyoork Keshikan, Puraporul Vempa Malai - Moolamum Uraiyum, Saradha Publications, Chennai, 2009.
9. Varadarachanar, Dr. Mu., Thirukkural Thelivurai, Kazhaga Veliyeedu, Chennai, 2003.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

இராணி எலிசபெத். தே, “ புறநானூற்று ஆற்றுப்படைத் துறையிலமைந்த பாடல்களில் மனிதம்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 1, சனவரி 2024, பக். 26-42

Cite this Article in English

Rani Elizabeth. D, “ Humane in the Aartrupadai Songs of Purananooru” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 1, January 2024, pp. 26-42

அம்பை சிறுகதைகளில் பயணப் பதிவுகள்

Travel Documentation in the Short Stories of Ambai

வெ. சந்தியா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்,

வேலூர் - 632115.

V. Sandhiya, Ph.d Research Scholar, Tamil Department, Thiruvalluvar University,

Velur – 632115.

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-3867-3315>

DOI : 10.5281/zenodo.10544685

Abstract

Every human being keeps moving from one place to the other during his lifetime which is known as travel. Travelling is not only a pleasant and an interesting experience, but it also exposes one to the lifestyle, habitation, food habits, climatic conditions, rituals and festivals of places being visited. Tourism, journey, travel, pilgrimage, excursion, voyage, and wayside expenses are some of the terminologies related to travel. Travelling is also an art without which human beings may not have attempted to step on the moon. The short stories of Ambai records such achievements in plenty.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இன்றைய அறிவியல், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளுக்கு மத்தியிலும் இக்கால இலக்கிய வகைகளில் ஒன்றான சிறுகதை இலக்கியம் தனக்கென ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இன்றைய பெண்ணியவாதப் படைப்பாளிகளுள் தனித்து நிற்பவர் அம்பை. தன் எழுத்துக்களின் மூலம் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான சிந்தனைகளைச் சமூகத்தில் விதைத்து வருகிறார். பல்வேறு கோணங்களில் எழுதப்பட்டுள்ள இவருடைய சிறுகதைகளில் உள்ள பயணப்பதிவுகளை அடிக்கோடிட்டுக் காண்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Keywords: பயணம், பயணப்பதிவுகள், அம்பை சிறுகதைகள், பெண்ணியம், Payanam, Payanpaphthivugal, Ambai sirukathaigal, Feminism

முன்னுரை

ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையிலும் ஏதோ ஒன்றை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறான். பயணம் என்பது ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்திற்குச் செல்லுதல் ஆகும். பயணங்கள் மனித குலத்திற்கு மகிழ்ச்சியையும், சுவாரசியத்தையும் அளிப்பது மட்டுமல்லாமல் பிற பகுதி மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நாகரிகம், உணவுமுறை, வாழ்க்கை நிலை, தட்பவெப்பம், சடங்குகள், விழாக்கள் போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ள வழிவகை செய்கின்றன.

சுற்றுலா, சுற்றுச் செலவு, பிரயாணம், யாத்திரை, வழிச்செலவு, வழிப்பயணம் என்பது பயணத்தைக் குறிக்கும் வேறு சொற்கள் ஆகும். பயணம் என்பதற்கு மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி புறப்பாடு, வெளியீடு, பிரயாணம் என்று விளக்கம் தருகிறது. க்ரியாவின் தமிழ் அகராதி இருக்கும் ஊர், நகரம் முதலியவற்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்குச் செல்லும் பயணம் என்று விளக்கம் தருகிறது. தமிழ் லெக்ஸிகன் பயணம் என்பதற்குப் பிரயாணம் என்று பொருள் தருகிறது. தாம் சென்று கண்ட இடங்களையும் அங்கு தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும் சிறந்த முறையில் ஒருவர் விளக்கி விரித்துரைப்பதே பயணஇலக்கியம் ஆகும் என்று ஆக்ஸ் போர்டு பேரகராதி விளக்கம் தருகிறது. இத்தகைய பயணங்கள் அம்பையின் சிறுகதைகளில் எவ்வாறு பதியப் பெற்றுள்ளது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் பயணம்

தொல்காப்பியத்தில் “வரைவிடை வைத்து பொருள் வயிற் பிரிதல்” என்று பாலைத்திணையில் தொல்காப்பியர் கூறியிருப்பது, பயண இலக்கியத்திற்குக் கால்கோளிட்ட முதல்வர் அவரே என்பது உறுதியாகின்றது. யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர், திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு என்று சங்ககாலம் தொட்டே பயணத்தைப் பற்றி தமிழர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். தமிழின் முதற் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன், கண்ணகியின் மதுரை வழிப் பயணம் பல காதைகளில் விரிகிறது. இதே போன்று சீவக சிந்தாமணியில் சீவகனின் வழிப்பயணம் பன்னிரு மாதம் தொடர்கிறது. பெருங்கதையில் உதயணன் வாசவத்தையைப் பிரித்து மகதம் சென்ற வழிப் பயணம் குறிப்பிடத்தக்கது. அரிச்சந்திர புராணத்தில் மூன்று வழிப்பயணக் காட்சிகள் அமைகின்றன. (பயண நூல்கள் வழிப் பண்பாடு, பக்.107,108) இத்தகைய பயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழில்

பயண இலக்கியம் என்னும் புதிய இலக்கிய வகைக்கு முன்னோடியாக அமைந்தவர் “உலகம் சுற்றும் தமிழன்” என்று அழைக்கப்படும் ஏ.கே.செட்டியார் ஆவார்.

பேருந்துப் பயணம் - உள்ளூர்ப் பயணம்

பயணம் என்றாலே அது ஓர் இனிமையான அனுபவம். அதுவும் பேருந்துப் பயணம் என்றால் ஜன்னல் ஒரே இருக்கையில் அமர்ந்து வேடிக்கைப் பார்த்து கொண்டே பயணம் செய்வதென்பது குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை விரும்பக்கூடிய ஒன்றாகும். அவ்வாறாக பேருந்தின் ஜன்னல் ஒரே இருக்கையில் அமர்ந்து ஒரு பெண் பயணம் செய்யும் போது அவள் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளையெல்லாம் ‘பயணம் - 1’ என்ற சிறுகதையில் ஆசிரியர் அம்பை பதிவு செய்துள்ளார். திருச்சி செல்வதற்காக பேருந்தில் பயணம் செய்த அந்தப் பெண்ணின் பக்கத்தில் தாயின் மடியில் அமர்ந்திருந்த குழந்தை சிறுநீர் கழித்து அவளது சேலையை ஈரம் செய்தது. குழந்தையின் தாய் அவளது தோள்பட்டையின் மீது கண் அயர்ந்து உறங்கி வாய் எச்சிலால் அவள் ரவிக்கையை ஈரமாக்கியது. முன்னால் இருந்த இருக்கையிலிருந்து காற்றில் வந்த புகையிலைச் சாற்றுத் துப்பல் அவள் மீது தெளித்தது, என இவையெல்லாம் அவளது பயணத்தைக் கசப்பாக்கிவிட்டதைக் கதையில் அறியமுடிகிறது. பெண் என்பதினாலேயே அவள் எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவுரை கூறுவது போல பேருந்தில் பயணம் செய்யும் பிற கதாப்பாத்திரங்கள் இடம் பெறுகின்றனர். அந்தப் பெண் ஊருக்குத் திரும்பும் போது பேருந்தில் ஏறி ஒற்றை இருக்கையில் அமர்ந்ததிலிருந்து அந்தப் பயணம் அவளுக்கு ஏற்படுத்திய வலிகளையும் வேதனைகளையும் நம் முன் வைக்கிறது. பேருந்தில் ஏறிய ஒரு சிறுவனுக்குத் தனது ஒற்றை இருக்கையிலும் நகர்ந்து இடம் கொடுத்து பறவைகள், சூரிய அஸ்தமனம் பற்றி அவனிடம் உரையாடிக் கொண்டு வந்தது, அவளுக்கு இந்தப் பயணம் இனிமையாக அமைந்துள்ளதையும் கதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறாக ஓர் உணர்வுப்பூர்வமான இன்றைய சமூகத்தில் நாம் காணக்கூடிய சம்பவங்களை ஆசிரியர் கதையில் பதிவு செய்துள்ளார் (அம்பை, காட்டில் ஒரு மான், பக்.11-19).

வெளியூர் பயணம்

ஒரு பெண் தன் பணி நிமித்தமாகப் பல்வேறு ஊர்களுக்குப் பயணம் செய்யும் போதெல்லாம் அவளுக்கு உறுதுணையாகவும் பாதுகாப்பாகவும் ஒரு ஆண் இருக்க முடியும் என்பதைப் ‘பயணம் - 2’ என்ற கதை பதிவு செய்துள்ளது. விடிவதற்கு முன்பே திருவனந்தபுரத்திற்குச் செல்வதற்காக பேருந்து நிலையத்திற்கு அவளும், தினகரனும் சென்றுவிட்டனர். இது போன்ற பல பயணங்களில் அவளுக்கு தினகரன் துணையாக

சென்றிருப்பதைக் கதையில் அறிய முடிகிறது. இவ்வளவு பழகியும் தினகரன் என்ற தனி மனிதன் யார் என்று தெரியவில்லை. பேருந்துப் பயணங்களும், நீண்ட நடைகளும், பட்டுக்கோட்டையார் பாட்டுகளும் மட்டுமே பிரதானமாகத் தெரிந்தன. திருவனந்தபுரத்தில் அவளது வேலை முடிந்தவுடன் தினகரனின் தூரத்து உறவான லிஸ்ஸியின் வீட்டுக்கு அவளை அழைத்துச் செல்வதும், லிஸ்ஸியின் அன்பான வரவேற்பும், உபசரிப்பும் அவளுக்கு அந்தப் பயணத்தை இனிமையாக்கியுள்ளது. மேலும் வெளிமாநிலங்களுக்குப் பயணம் செய்யும்போது அங்கிருக்கும் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களை நம் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அங்கேயும் நம் உணவு வகைகளைத் தேடிச் செல்வதை, தினகரனின் டெல்லி பயணத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது. (அம்பை, காட்டில் ஒரு மான், பக்.20 - 26)

ஆன்மீகப் பயணம்

‘பயணம் - 3’ என்ற சிறுகதையில் வெயில் காலம் ஆரம்பமானதும் மாரியம்மனுக்குப் பொங்கல் படையல் போடுவது பற்றி அம்மா யோசிக்க ஆரம்பித்து விடுவாள். மெஜஸ்டிக்கில் உள்ள மாரியம்மனுக்கு பொங்கல் வைக்கும் செய்தியை அம்மா கூறியவுடன் மைதிலிக்கு உற்சாகம் பிறந்துவிடும். காரணம் அது ஒரு வருடாந்திரக் குட்டிப் பயணம். பள்ளி விடுப்புத் தொடங்கியதும் அமைந்து விடும் பயணம். அவர்கள் வீட்டில் வேலை செய்யும் மருதாயியும், அவள் மகள் மீனாட்சியும், மைதிலியும் மேற்கொள்ளும் சுற்றுலா, அம்மாவிடம் இருந்து ஜட்கா வண்டிக்கான சம்மதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் மெஜஸ்டிக் போக அதிக பேருந்துகள் இருப்பதால் மருதாயி பேருந்திலேயே அவர்களை அழைத்து செல்வாள். பேருந்தில் போகும் போது மைதிலி சன்னல் பக்கத்திலும், வரும்போது மீனாட்சிக்குச் சன்னல் என்று அவர்கள் உடன்பாடு செய்து கொள்வது கதையில் எதார்த்தமாக வெளிப்பட்டுள்ளது. மாரியம்மனைப் பார்த்துவிட்டுப் படையல் முடிந்த பிறகு ஜட்காவில் வராமல் பேருந்தில் வந்து மீதமாக்கிய பணத்தில் காரக்கடலை, இலந்தைப் பழம், புளிப்பழம், கிளிமூக்கு மாங்காய், கடலை உருண்டை என அவர்கள் வாங்கி சாப்பிடுவது ஆன்மீகப் பயணத்தின் ஓர் அங்கமாகவே வெளிப்பட்டுள்ளது. ஒருமுறை மைதிலியின் தம்பியையும் மாரியம்மன் கோவிலுக்கு அழைத்து சென்ற போது அவர்கள் சென்ட்ரல் டாக்சீசில் சினிமா பார்த்ததை அம்மாவிடம் அவன் சொல்ல, அவர்களின் வருடாந்திர மாரியம்மன் கோவில் பயணம் தடைப்பட்டுவிட்டது. (அம்பை, காட்டில் ஒரு மான், பக்.147-154)

சுற்றுலாப் பயணம்

கடலையொட்டி ஓடும் ஒரு நல்ல பாதை சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரி வரை போடப்பட்டுள்ளது என்று கேட்டதுமே பாண்டிச்சேரி போகும் ஆசை வந்துவிட்ட இரண்டு

தோழிகளின் சுற்றுலாப் பயணத்தை “பயணம் - 5” என்ற சிறுகதை விவரிக்கின்றது. பாண்டிச்சேரி என்னவோ தூரதேசம் போலவும் அங்கு போனவுடன் சிறகுகளைப் பூட்டிக் கொண்டு பறக்கலாம் என்பது போலவும் ஒரு பிரமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. காலையில் இலக்கியக் கூட்டம், அதன் பிறகு ஊர் சுற்றல், மாலையில் கடல், அதன் பின், என பாண்டிச்சேரி போய் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றித் திட்டங்களை வகுத்து விட்டனர். திட்டஅளவில் பாண்டிச்சேரி பயணம் பிரமாதமாக அமைந்துவிட்டது. பாண்டிச்சேரி செல்ல ஏற்பாடு செய்த வாடகை வண்டியில் செல்லும் போது கைப் பையில் எடுத்துச் சென்றிருந்த தெள்ளுத் தமிழ்ப் பாடல்களை போட செய்து பாட்டுடன், இவர்களும் ஆனந்தமாய்ப் பயணம் செய்துள்ளனர். பிறகு பாண்டிச்சேரியின் ஒரு பயணிகள் விடுதியில் தங்கி இலக்கியக் கூட்டம், ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்தல், மாலையில் கடலுக்குச் செல்லுதல் என தங்கள் சுற்றுலாப் பயணத்தை இனிமையாகக் கழித்துள்ளதைக் கதை மூலம் அறிய முடிகிறது. (அம்பை, வற்றும் ஏரியின் மீன்கள், பக்-50-57)

முடிவுரை

அம்பையின் சிறுகதைகளில் பயணங்கள் மனிதர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிப்பதாகவும், புத்துணர்வு ஊட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளன. பேருந்து பயணம் இனிமையானதாக அமைய உடன் பயணிப்பவர்களுக்கும் பெரும் பங்கு உள்ளதையும் ஒரு பெண்ணின் வெளியூர் பயணத்திற்கு ஒரு ஆண் துணையாகச் சென்று, அவள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்பதையும், பயணம் மேற்கொள்ளும் ஊர்களில் தெரிந்தவர்கள் அல்லது உறவினர்கள் இருப்பது அந்தப் பயணத்தை மறக்க முடியாத அனுபவமாக மாற்றும் என்பதையும் கதைகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. மேலும் ஆன்மீகப் பயணத்தில் கடவுளை தரிசிக்கும் நேரத்தைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் தின்பண்டங்கள் உண்பது, பிற பொழுதுபோக்குகள் எனப் பயணம் செய்யும் போது பாடல்கள் கேட்பதும், பிறகு ஊர்சுற்றிப் பார்ப்பதுமாய் சுற்றுலாப் பயணம் அமைந்துள்ளதையும் கதைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றன.

பார்வை நூல்கள்

1. அம்பை(1999), காட்டில் ஒரு மான், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை.
2. அம்பை(2011), வற்றும் ஏரியின் மீன்கள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை.
3. ஞானபுஷ்பம், இரா. (1990), தமிழில் பயண இலக்கியம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை.

References

1. Ambai (1999), Kaatil Oru Maan, Kaalasuvadu Pathippagam, Chennai.

1. Ambai (1999), Vatum Yeriyl Meengal, , Kaalchuvadu Pathippagam, Chennai
2. Gnanapushpam, R.(1990), Tamilil Payana Ilakkiyam, Ainthinai Pathippagam, Chennai.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சந்தியா. வெ. “ அம்பை சிறுகதைகளில் பயணப் பதிவுகள் ” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 1, சனவரி 2024, பக். 43-48

Cite this Article in English

Sandhiya V “ Travel Documentation in the Short Stories of Ambai” Pulam:
International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 1, January 2024, pp. 43-48

திருக்காளத்திக்குப் பயணித்த திருமுறை அருளாளர்கள்

The blessed ones who traveled to Thirukalathi

சு.விஜயகுமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல் தமிழ்க்கல்லூரி, பேரூர், கோயமுத்தூர் – 10.

S. Vijayakumar, Ph.d Research Scholar, Tamil Department, TSA Arts , Science, Tamil College, Perur, Coimbatore – 641010.

ORCID ID : <https://orcid.org/0009-0002-0006-0241>

DOI : 10.5281/zenodo.10544690

Abstract

The Srikalahasti Temple is located in the Tirupati district in the state of Andhra Pradesh, India. Shiva in his aspect as Vayu is worshipped as Kalahasteeswara. The temple is also regarded as Dakshina Kailasam. According to regional tradition, it is said to be the site where Kannappa was ready to offer both his eyes to cover blood flowing from the linga before Shiva stopped him and granted him moksha. Snakes, elephants, spiders etc. are also worshiped in this place. This article aims to underline the travel experiences of the benefactors who traveled to Kalatthi mentioned in Panniru Thirumurai. panniru thirumurai is the collection of twelve holy scriptures written by Nayanmars. These are the highly respected scriptures of thamiz shaivites.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித வாழ்வில் தவிர்க்க இயலாத கூறு பயணமாகும். மனித வாழ்க்கை தொடங்கிய நாள்முதல் பயணம் செல்லுதலும் தொடங்கிவிட்டது. ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் பயணம் செய்ய வேண்டிய சூழல் உருவாகின்றது. அந்த வகையில் தமிழ் இலக்கியங்கள் பயண இலக்கியம் என்ற இலக்கியங்கள் மூலம் இதனை நெறிப்படுத்துகின்றது. எனவே, பயண இலக்கியம் என்பது சங்க காலம் தொட்டு இன்றளவும் தோன்றிய இலக்கியங்களிலும் காணப்பட்டு அமைகின்றது.

பஞ்சபூதத் தலங்களுள் காற்றுத் தலமாக விளங்குவது திருக்காளத்தித் தலமாகும். இத்தலத்தில் பாம்பு, யானை, சிலந்தி முதலிய அஃறிணை உயிர்களும் கூட வழிபட்டு முத்தியினைப் பெற்றுள்ளது. அத்தகைய சிறப்பு கொண்ட இத்தலம் நாயன்மார்களால் பாடல்

பெற்ற தலமாகவும் விளங்குகிறது. பன்னிரு திருமுறையில் காளத்திக்குப் பயணித்த அருளாளர்களின் பயணஅனுபவப் பதிவுகளையும் அதனுடன் தொடர்புடைய செய்திகளையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords: காளத்தி, தேவார மூவர், சேக்கிழார், தலச்சிறப்பு. Kaaththi, Thevaa muvar, Sekkizhar, Thalasisrappu

முன்னுரை

சங்க இலக்கிய பாலைத்திணைப் பாடல்களும் ஆற்றுப்படை நூல்களும் பயண இலக்கிய முன்னோடி நூல்களாக அமைகின்றன. ஆற்றுப்படை நூல்களைத் தொடர்ந்து பக்தி இலக்கியத்திலும் பயணம் ஒரு கூறாக அமைந்துள்ளது. பக்தி இலக்கிய காலத்தில் சைவ நாயன்மார்கள் ஒவ்வொரு திருத்தலந்தோறும் சென்று அதன் வழிகளைக்கண்டு வழிபட்டுச் செல்வது மரபாகும். இது பல்வேறு நுட்பமான பயண இலக்கியக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. மேற்கண்ட முறையில் திருக்காளத்தித் திருத்தலத்திற்கு பயணித்த சைவ அடியார்களின் பயணத்தை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பயண இலக்கியத்தின் நோக்கம்

தாங்கள் மேற்கொண்ட பயணத்தில் செல்லுதல் முதல் திரும்பி வருவது வரையில் தங்களின் அனுபவங்களை பிறர் உணர்ந்து கொள்ளும்படி எழுதுதல் பயண இலக்கியத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். பயணம் மேற்கொண்டவரின் அனுபவங்கள் பிறருக்குப் பாடமாக அமைந்து அவர்களின் சிறந்த எண்ணங்களைப் புரிந்துகொண்டு உணர்ந்து மகிழ்ந்து படிப்போருக்கும் அத்தகையப் பயணங்களை மேற்கொள்ளத் தூண்டுவது இரண்டாவது நோக்கமாகும்.

பயண இலக்கியத்தின் பயன்

தன் பயண நினைவுகளைச் சொல்லுதல், எதிர்காலத்தில் பயணம் மேற்கொள்ளும் பயணிகளுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்குதல், சமுதாயக் கல்விக்குத் துணைநின்றல், மற்றவர்களின் வாழ்க்கை முறையை எடுத்துரைத்தல், படிப்பவரின் பொது அறிவை வளர்த்தலும், பிற நாடுகளில் பலவகை முன்னேற்றத்திற்குரிய அடிப்படைக் காரணங்களை விளக்குதல் போன்றவை பயண இலக்கியத்தின் பயன்களாகும்.

ஞானசம்பந்தரின் திருக்காளத்திப் பயணம்

ஞானசம்பந்தருக்கு மூன்று வயதில் அம்பிகைக்குக் காட்சிக் கொடுத்துப் பாலோடு ஞானத்தையும் கலந்து ஊட்டினார். அன்றுமுதல் தோடுடைய செவியன் எனப் பாடி அம்மையப்பரைச் சுட்டிக் காட்டியதால் ஞானசம்பந்தன் என அழைக்கப்பட்டார். தந்தையின்

தோளில் அமர்ந்தவாறே சிவதலங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று திருப்பதிகங்கள் பாடிப் பணிந்தார். அவ்வாறு பதிகம் பாடிய பகுதிகளில் திருக்காளத்தியும் ஒன்றாகும். காளத்திநாதராகிய குடுமித் தேவரையும், காளத்தி மலையின் சிறப்புகளையும் பற்றி இரண்டு பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். பதிகங்களில் காளத்தி மலையின் சிறப்பு, வளம், சிவ வடிவங்கள், தொன்மச் செய்திகள் ஆகியன பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்,

“சதுரர்மதி பொதிசடையர் சங்கரர்” (திருஞா.தே.பா.எ – 3459) என்றும்,

“வேய் அனைய தோள் உமையோர் பாகம்அது/ வாகவிடை ஏறிசடைமேல்”

(மேலது, பா.எ – 3461) என்ற பாடலடிகள் சிவ வடிவங்களின் தன்மையை எடுத்துரைக்கின்றன. மேலும் திருக்காளத்தி மலையின் இயற்கை வளங்களை,

“சந்தமா ரகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம்

உந்துமா முகலியின் கரையினி லுமையொடும்” (திருஞா.தே, பா.எ – 3545)

என்ற பாடல்வரிகள் மூலம் சந்தனம், அகில், சாதி, தேக்கு, ஆலம், மயிற்பீலி, கோங்கம், கொன்றை, பாதிரி, மூங்கில், மலையில் விழும் முத்து, மாணிக்கம் போன்றவற்றைப் பொன்முகலியாறு உந்தித் தள்ளிக் கொண்டுவந்து கரையில் சேர்க்கிறது என்று எடுத்தியம்புகிறார். ஞானசம்பந்தர் தன் பயணத்தின் மூலம் காளத்திநாதராகிய குடுமித் தேவரையும், காளத்தி மலையின் சிறப்பையும் மற்றும் இயற்கைச் சூழல்கள் பற்றியும், தம் பாடிய திருக்காளத்திப் பதிகத்தில் பாடியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

திருநாவுக்கரசர் திருக்காளத்திப் பயணம்

திருநாவுக்கரசர் திருக்காளத்தி இறைவன் மீது ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். இப்பதிகத்தில் சிவபெருமானின் சிறப்புகள், இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள பிற தலங்கள், புராணச் செய்திகள் ஆகியவை விளக்கமாக எடுத்துக்க் கூறப்பட்டுள்ளன. குடுமித் தேவராகிய இறைவனைத் திருநாவுக்கரசர், “காளத்தி காணப்பட்ட கணநாதன் காண்” (திருநா.தே, பா.எ – 2353) என்றும், “காளத்தியான்” (மேலது, பா.எ -2354) என்றும் பாடியுள்ளார்.

வைப்புத் தலங்கள்

குறிப்பிட்ட சில தலங்களை ஒன்றிரண்டு இடங்களில் அமைத்துப் பாடியுள்ளார். அவ்வாறு பாடப்பட்ட தலங்கள் வைப்புத் தலங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. காளத்திப் பதிகத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள பிற தலங்களும் வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை காஞ்சி, திருப்பராய்த்துறை, திருப்பழனம், திருப்பைஞ்சீலி, திருவொற்றியூர்,

சோற்றுத்துறை, சும்பகோணம், கீழ்க்கோட்டம், திருமறைக்காடு, திருவண்ணாமலை ஆகிய தலங்கள் வைப்புத் தலங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் சான்றாக,

“வியன்கச்சிக் கம்பன் காண்” (திருநா.தே, பா.எ – 2353), “பராய்த்துறையான் பழனம்பைஞ் சீலியான்காண்” (மேலது, பா.எ – 2354) எனவரும் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

சுந்தரர் திருக்காளத்திப் பயணம்

சுந்தரர் திருவல்லத்திலிருந்துப் புறப்பட்டு வழிதோறும் உள்ள திருத்தலங்களைத் தரிசித்துப் போற்றியவாறே திருக்காளத்தி மலையினை வந்தடைகின்றார். கண்ணப்பநாயனார் பேரருள் பெற்றுள்ள அப்பரம புண்ணிய மலையினை தரிசித்த கணத்திலேயே நிலத்தில் உடல்தோய வீழ்ந்துப் பணிகின்றார். பின்னர் திருவருள் கூடிவர மலைமீது ஏறிச்சென்று காளத்தியுறைப் பரம்பொருளை தரிசித்துப் பணிந்து போற்றிப் பரவுகின்றார் என்பதை,

“செண்டாடும் விடையாய் சிவனே என் செழுஞ்சுடரே

வண்டாரும் குழலாள் உமைபாகம் மகிழ்ந்தவனே

கண்டார் காதலிக்கும் கணநாதன் எம் காளத்தியாய்

அண்டா உன்னையல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே” (சுந்.தே, பா.எ – 259)

எனவரும் பாடலின் மூலம் உணரலாம்.

நக்கீரர் பாடலில் திருக்காளத்திப் பயணம்

ஒருமுறை நக்கீரர் கயிலாயம் செல்ல முடிவு செய்தார். அவரால் அங்கு செல்ல இயலவில்லை. மிகப்பெரிய ஞானியாகிய அவருக்கு காளத்திக் கோயில் கயிலையாகத் தெரிந்தது. அதனால் நக்கீரர் சென்று அங்குச் சென்று வழிபட காளத்தியப்பர் கயிலை நாதராகக் காட்சியளித்தார். தான் பெற்ற அனுபவத்தை கயிலை பாதி காளத்தி பாதி என்று எழுதினார். இந்தத் தொகுப்பில் கயிலைப் பற்றி ஒரு பாடலிலும், காளத்தி பற்றி அடுத்த பாடலும் என மாறி மாறி வெண்பாக்கள் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளன. இதற்குச் சான்றாக,

“மாறிப் பிறந்து வழியிடை ஆற்றிடை

ஏறி இழியும் இதுவல்லால் – தேறித்

திருக்கயிலை ஏந்திரேல் சேமத்தால் யார்க்கும்

இருக்கயிலை கண்டிர் இனிது ” (கயி.காள.அந், பா.எ – 25) எனவரும் வெண்பாக்களில் கயிலை மற்றும் காளத்தியை வணங்குவார்களுக்கு இறைவன் முத்திப் பேற்றினை நல்குவார் என்பதைச் சுட்டிகாட்டுகிறார்.

சேக்கிழார் திருக்காளத்திப் பயணம்

கண்ணப்ப நாயனார் வேட்டைத் தொழிலில் ஈடுபட்டு காளத்தி மலைச்சாரலை அடைந்து தவப்பயனால் இறைவனைக் கண்டு பத்திமை கொள்கிறார். திருக்காளத்தி மலையில் எழுந்தருளிய இறைவன் திருப்பெயர் குடுமித்தேவர் என்பதாகும். சடை முடித்த பெருமாள் எனும் பொருளை இப்பெயர் குறிக்கிறது. காளத்தி மலையின் மீது இறைவன் எழுந்தருளியிருப்பதை,

“ .....

காணநீ போதின் நல்ல காட்சியே காணும் இந்தச்

சேனூயர் திருக்காளத்தி மலைமிசை எழுந்து செல்வே

கோணமில் குடுமித் தேவர் இருப்பர்” (பெ.பு.கா, பா.எ – 96) எனும் பாடலடிகளில் சேக்கிழார் பெருமான் பாடுகிறார். மேலும், இத்தலத்து இறைவனை ஏகநாயகர், திங்கள் சேர்சடையார், தேவர், விமலனார், தம்பிரானார், மலைமருந்து, காளத்தியப்பர், திருக்காளத்தி அடிகளார், வள்ளலார், காளத்தியார் எனும் பெயர்களால் சேக்கிழார் பெருமான் போற்றுகிறார். இத்தலத்தில் இறைவனைக் காணும்போது முற்பிறப்பின் வினைச் சார்புகள் நீங்கும் என்பதைச் சேக்கிழார்,

“திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணாமுன்னே

அங்கண் கருணை கூர்ந்த அருள்திரு நோக்கம் எய்தத்

தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட்டகல நீங்கி.....” (மேலது, பா.எ – 104)

எனப் பாடுகிறார்.

முடிவுரை

திருமுறை அருளாளர்கள் பயணங்கள் எனும் இக்கட்டுரையில், ஞானசம்பந்தர் உமையம்மையின் ஞானப்பால் பெற்று, தனது தந்தையின் தோளில் அமர்ந்து பயணித்த செய்தியை திருக்கடைக்காப்பு பதிகத்திலும், திருநாவுக்கரசர் சிவாலயங்கள் தோறும் பயணித்த செய்தியை தேவாரத்திலும், சுந்தரர் பயணம் சென்ற செய்தியை திருப்பாட்டு பதிகத்திலும், நக்கீரர் காளத்திநாதரை வழிபட்ட செய்தியை பதினொறாம் திருமுறை எனும் பிரபந்த மாலை பதிகத்திலும், சேக்கிழார் அமைச்சராக இருந்தபோது ஒவ்வொரு அடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிய ஒவ்வொரு தலங்களுக்கும் சென்று பயணித்த

செய்தியை இவரது திருமுறைப் பாடல்களில் காணப்படுகிறது. அந்த வகையில் காளத்திநாதரை வழிபட்டவராக சேக்கிழார் பயணித்த செய்தியை அறியமுடிகிறது,

மேற்கோள் நூல்கள்

1. சிவஞானம். வீ (உரை), (2015), சுந்தரர் தேவாரம், விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்.
2. சிவஞானம். வீ (உரை), (2016), திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்.
3. சிவஞானம். வீ (உரை), (2015), திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்.
4. ஞானபுஷ்பம், இரா., (1990), தமிழில் பயண இலக்கியம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை.

References

1. Gnanapushpam, R.(1990), Tamilil Payana Ilakkiyam, Ainthinai Pathippagam, Chennai.
2. Sivagnanam (c), (2015), Suntharar Thevaram, Vijaya pathippagam, Coimbatore.
3. Sivagnanam(c), (2016), Thirugnanasambanthar Thevaram, Vijaya pathippagam, Coimbatore.
4. Sivagnanam(c), (2015), Thirunaavukkarasar Thevaram, Vijaya pathippagam, Coimbatore.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

விஜயகுமார். ச, “ திருக்காளத்திக்குப் பயணித்த திருமுறை அருளாளர்கள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 1, சனவரி 2024, பக். 49-54

Cite this Article in English

Vijayakumar. S, “ The blessed ones who traveled to Thirukalathi” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 1, January 2024, pp. 49-54